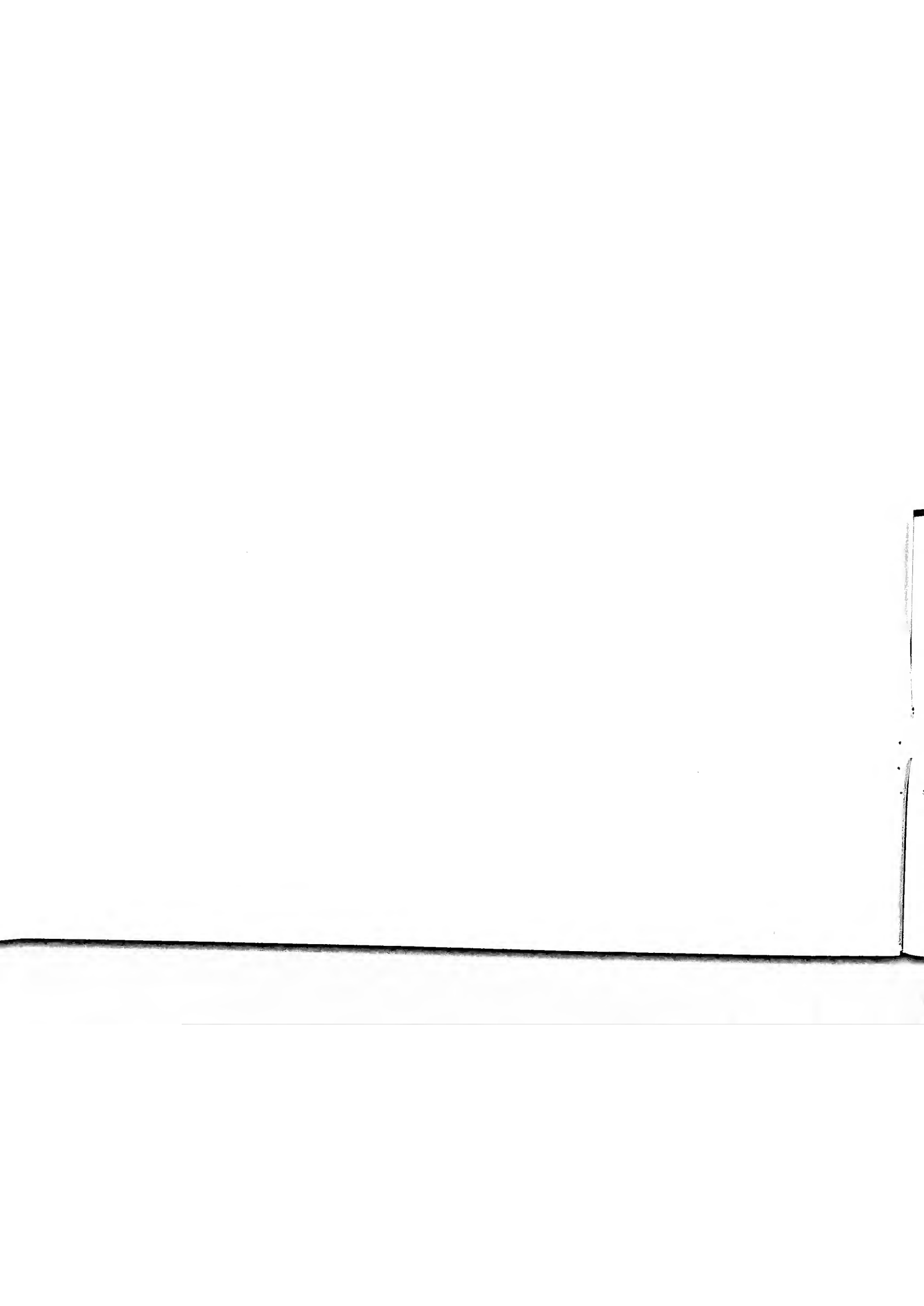

1993 අප්‍රේල් 22 වැනිදා
ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා විසින්
පාර්ලිමේන්තුව අමතන කරන ලද
දේශනය

1993 ඉට්පිරිහල් 22 ඡුඤ් ත්‍රිකුතියඤ්ඤු
අතිමේතලු සඤාතිපති අඤ්ඤාඤ්ඤා
පාරාඤ්ඤාඤ්ඤාඤ්ඤාඤ්ඤා
ඡුඤ්ඤාඤ්ඤාඤ්ඤා

ADDRESS TO PARLIAMENT
BY HIS EXCELLENCY THE PRESIDENT
ON 22nd APRIL, 1993

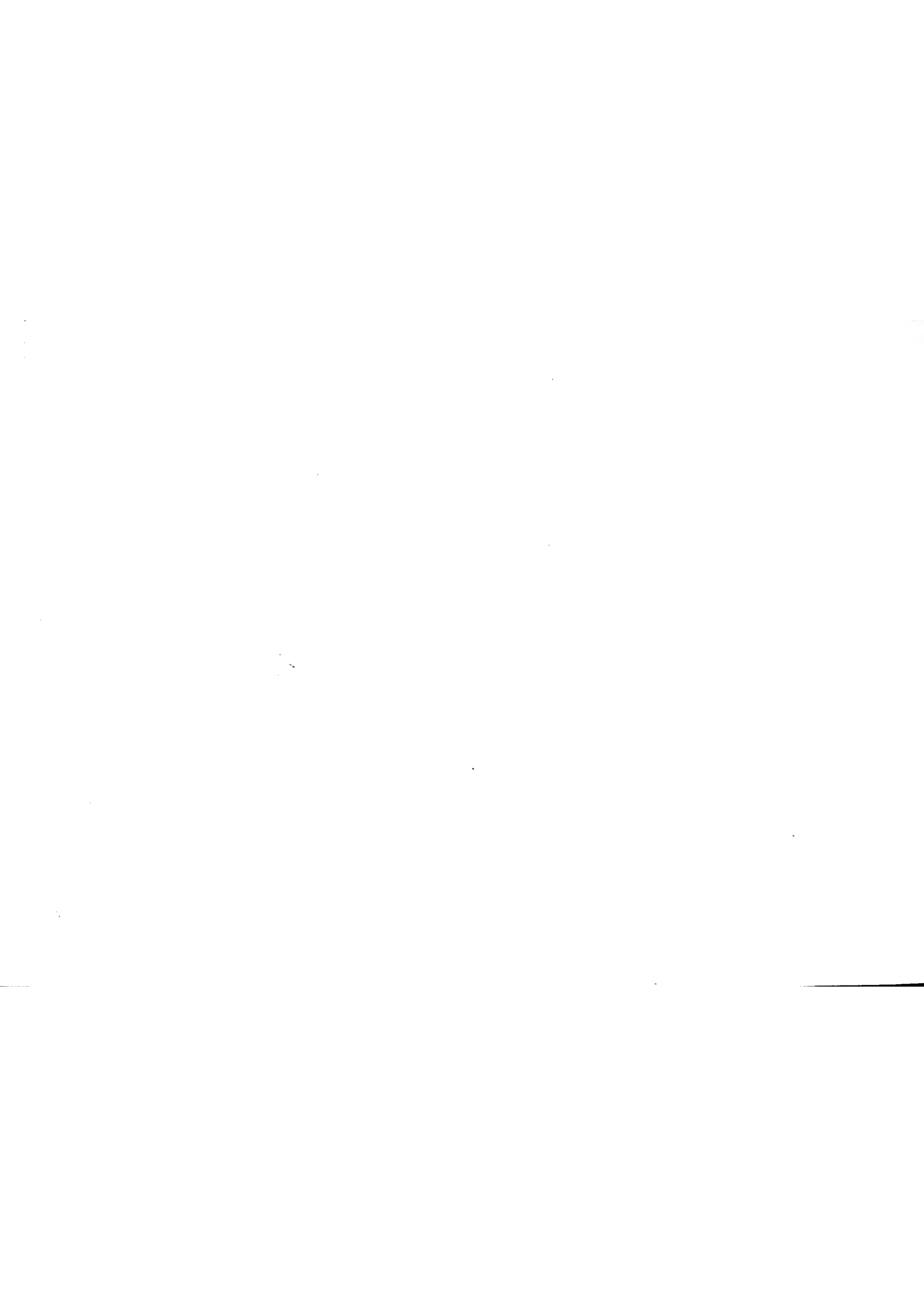
BKT.0087
25-08-2023

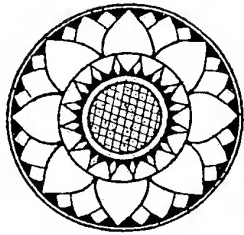
ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තකාලය

1993 අප්‍රේල් 22 වන දින දෙවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ පස්වැනි සැසිවාරය
උත්සවාකාරයෙන් විවෘත කිරීමේ අවස්ථාවේදී
ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා
විසින් පාර්ලිමේන්තුව අමතා කරන ලද දේශනය

1993, ஏப்பிறல் மாதம் 22 ஆம் திகதியன்று இரண்டாவது பாராளுமன்றத்தின்
ஐந்தாவது அமர்வின் திறப்புவிழா வைபவத்தின்போது இலங்கைச்
சனநாயக சோசலிசக்
குடியரசின் சனாதிபதி அதிமேதகு ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள்
பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை

ADDRESS TO PARLIAMENT BY HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA
PRESIDENT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SHRI LANKA
ON THE OCCASION OF THE CEREMONIAL OPENING OF
THE FIFTH SESSION OF THE SECOND PARLIAMENT
ON 22ND APRIL, 1993

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි,

දෙවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ සතරවන සැසිවාරය මවිසින් වාරිත්‍රානුකූලව විවෘත කරනු ලැබූවා තමුන්තාත්සේලාට මතක ඇති. එය සිදුවූණේ 1991 සැප්තැම්බර් මස 24 වන අභහරුවාද, අපට ඒ අවස්ථාවේ දකින්න ලැබුණේ කුමක්ද? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ එක් විධිවිධානයක් අයුතු ලෙස යොදාගත් අන්දම අප දුටුවා. එය ජන මතය “දෝෂාභියෝගයකට” ලක්කරන්න දැරූ අශෝභන ප්‍රයත්නයක් ; ඉතාම නිර්ලජ්ජිත, නොමනා කුමන්ත්‍රණයක්.

එය ඉතාම හොර රහසේ සංවිධානය කළ කුමන්ත්‍රණයක්. එය එළිදරව් වූණේ ගරු ප්‍රතිපක්ෂ නායකවරිය විසින් පුවත්පතකට දෙන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡාවකින්. ඒ සම්මුඛ සාකච්ඡාවේ කොටස් කීපයක් මා දැන් උපුටා දක්වනවා.

“අද වැදගත්ම මාතෘකාව බවට පත්ව ඇති දෝෂාභියෝගය පිළිබඳ ක්‍රියා මාර්ගය අද ඊයේ ඇතිවූ දෙයක් නොවෙයි. අපි ආණ්ඩු පක්ෂයේ අයත් සමඟ මේ ක්‍රියාමාර්ගය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරමින් සිටියේ සූනෙන කාලයක සිටයි. අදල සාකච්ඡා කෙරුණේ ඉතාමත් රහසිගතවයි.”

“ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ නියෝජිතයන් සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණවත් නොවන බැවින් ජනපති ධුරයට එරෙහි දෝෂාභියෝගය පිළිබඳ යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීම අපට තනිවම කළ නොහැකි වූනා. එය කළහැකිව තිබුණේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන් පිරිසකගේ ද සහයෝගයෙන් බැවින් මවුන් ඒ සහාය දීමට එකඟ වූ පසු මා ඉතා සතුටට පත්වුවා.”

ඒ කුමන්ත්‍රණකරුවන් ගරු කථානායකතුමාට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. මේ සම්බන්ධයෙන් ගරු කථානායකතුමා 1991 අගෝස්තු මස 28 වන දින දරන ලිපියක් මා වෙත එවුවා. එහි මෙසේ කියා තිබුණා:

“ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 38 වන ව්‍යවස්ථාවේ 2 වන ඡේදයේ (අ) හා (ආ) අනුඡේදවල අන්තර්ගත නියමයන්ට අනුකූල යෝජනාවක් මවිසින් භාරගන්නා ලද බව මබතුමාට දැනුම්දීමට මෙය ලියමි.

එහෙයින් 70(1) ව්‍යවස්ථාවේ (ඇ) අතුරු විධානයට මබතුමන්ගේ අවධානය යොමු කරවනු කැමැත්තෙමි.”

ඉහත සඳහන් ලිපියේ ඡායාස්ථිත පිටපතක් මගේ මේ කථාවේ (අ) ඇමිණුමේ ඇතුළත් වෙනවා.

70(1) ව්‍යවස්ථාවේ (ඇ) අතුරු විධානයෙන් කුමන විධිවිධානයක් යොදා තිබෙනවාද? පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර මහා මැතිවරණයක් පවත්වන්නට ජනාධිපතිවරයා සතු අභිමතානුසාරී බලතල අත්හිටුවන්නට එයින් විධිවිධාන යෙදෙනවා.

ටික දිනකින් ඒ කුමන්ත්‍රණයේ වගකුග හෙළිවන්නට පටන් ගන්නා කුමන්ත්‍රණකරුවන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් කීපදෙනෙකුගේ අත්සන් ලබාගෙන තිබුණා. මේ අත්සන් බොහොමයක් ලබාගෙන තිබුණේ රැවටිලිකාරීවූත් වංචාකාරීවූත් මාගීවලින්. අවසානයේදී සත්‍යය ඉස්මතු වුණා. 1991 ඔක්තෝබර් මස 07 වන දා ගරු කථානායකතුමාගෙන් මට තවත් ලිපියක් ලැබුණා. එහි මෙසේ සඳහන් වුණා :

“ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 38(2) ව්‍යවස්ථාව යටතේ වූ යෝජනාවක් මවිසින් භාරගන්නා ලද බව මබතුමන් වෙත දන්වමින් එවන ලද 1991 අගෝස්තු මස 28 වන දින දරන මගේ ලිපිය සම්බන්ධවයි. අදාළ යෝජනාව පිළිබඳව කල්පුන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී මා යැවූ ලිපියක් මගින් එම යෝජනාව ගැන තවදුරටත් කටයුතු කළ නොහැකි බවත්, මගේ එම ලිපියේ සඳහන් කරන ලද කරුණ නිසා එම යෝජනාව මවිසින් භාරගැනීම අවලංගු වූ ලෙස සැලකිය යුතු බවත්, දන්වා යැවූ බව මබතුමන් වෙත දන්වනු කැමැත්තෙමි.”

මේ ලිපියේ ඡායාස්ථිත පිටපතක් (ආ) ඇමිණුමේ ඇතුළත් වෙනවා.

මේ වන විට මගේම පක්ෂයේ කුමන්ත්‍රණකරුවන් කීපදෙනා කවුරුන්දැයි එළිදරව් වෙමින් තිබුණා. මේ ඊනියා යෝජනාවේ අත්කරගත වුණු දේ ගැනත් ඊට අත්සන් කළ පුද්ගලයන් ගැනත් තවමත් කිසිවකු දන්නේ නැහැ. එහෙම වුණත්, මේ ඊනියා යෝජනාව යැයි හැඳින්වුණු නිර්නාමික හා අසහන පත්‍රිකාවක් මහජනතා අතරේ බෙදා හැර තිබුණා.

මේ කුමන්ත්‍රණකරුවන් අතුරින් අපේ පක්ෂයට අයත්වුණු අය නොයෙක් බලාපොරොත්තු ඉටුනොවීම නිසා කලකිරී සිටී අයයි. ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් මගින් විනය පවත්වාගෙන යෑම ඔවුන්ගේ සතුටට හේතු වුණේ නැහැ. සමාජ අසාධාරණයන් දිගින් දිගටම පැවතීම වළක්වන්නට මගේ රජය විසින් ගෙන තිබුණු ඵලදායී පියවර ඔවුන්ගේ ප්‍රසාදයට හේතු වුණේ නැහැ. පුද්ගලික හිතවත්කම් අනුව රාජ්‍ය අංශයේ පත්වීම් දීම වෙනුවට හුදෙක් සුදුසුකම සැලකිල්ලට ගෙන පත්වීම් දීමේ ප්‍රතිපත්තියට ඔවුන් කැමති වුණේ නැහැ. විධායකයට අහිමනය අනුව ක්‍රියාකිරීමට තිබෙන බලතල එකින් එක අවුකිරීම ගැන ඔවුන් සතුටු වුණේ නැහැ. ප්‍රතිපත්තිමය මූලධර්ම, මිත්‍රම් දවු, මාර්ගෝපදේශ යන මේවා පැනවීම ගැන ඔවුන් සතුටු වුණේ නැහැ.

දිළිඳු අසරණ ජනතාව දේශපාලන වශයෙනුත්, ආර්ථික හා සමාජීය වශයෙනුත්, ගසා කෑමට තමන්ට තිබූ ඉඩකඩ අනුක්‍රමයෙන් ඇහිරිගෙන යන බව මේ විරෝධ

කණ්ඩායම්වලට පෙනී ගියා. මගේ රජයේ අර්ථවත්වූ ප්‍රගතිශීලීවූ ප්‍රතිපත්තිවලට කැමැත්තක් නොදක්වූ ඇතැම් සමාජ විරෝධී කොටස්වල සහයෝගය ඔවුන්ට ලැබුණා. ඔවුන්ට මා උවමනා කළේ ත්‍රස්තවාදයෙන් බේරෙන්නට පමණයි. ඔවුන් බලයට පැමිණීමට කුමන්ත්‍රණය කළේ මහජනයා හමුවේ කැබීමට කිසිම විකල්ප වැඩපිළිවෙළක් නොමැතිවයි. මහජනතාවගේ කැමැත්ත දෝෂාභියෝගයකට ලක්කිරීමට ඔවුන් දරු තැන අසාර්ථක වූණා.

මහජනයා විසින් නිසියාකාරව ඡන්දයෙන් තෝරාපත්කර ගත් රජය පෙරළා දමන්න විපක්ෂයන් සමඟ කුමන්ත්‍රණය කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට අයත් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් දහදෙනා පක්ෂයෙන් තෙරපා හරිනු ලැබුවා. තමන් පක්ෂයෙන් තෙරපීමට විරුද්ධව ඔවුන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩු පැවරුවා. නමුත්, මේ තෙරපීම් නීත්‍යානුකූල බවත් යුක්තිසුක්ත බවත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීන්දු කළා. අත්කිමේදී අපේම පක්ෂයේ මෙම කුමන්ත්‍රණකරුවන්ට ඔවුන්ගේ පාර්ලිමේන්තු අයුත් අහිමි වී ගියා.

කුමන්ත්‍රණකරුවන් විසින් පවරා තිබුණු නඩුව විනිශ්චයකාරවරුන් තිදෙනෙකුගෙන් යුත් විනිශ්චයකාර මණ්ඩලයක් විසින් විභාග කළා. මේ නඩු විභාගයේදී කුමන්ත්‍රණකරුවන් දෙදෙනෙකුගේ පැවැත්ම සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ට අහිතකර නිරීක්ෂණ විනිශ්චයකාරවරුන්ගෙන්

ප්‍රකාශ වුණා. මෙම දෙදෙනා තමයි, ලලිත් ඇතුලත් මුදලි මහතා හා ජී. එම්. ජේමවන්ද මහතා. මා දැන් මාර්ක් ප්‍රනාන්දු විනිශ්චයකාරතුමාගේ තීන්දුවෙන් කොටසක් උපුටා දක්වනවා:

“ඔවුහු අමාත්‍ය මණ්ඩලයට බොරු කියා අමාත්‍ය මණ්ඩලය රැවටූහ. අමාත්‍ය මණ්ඩලය, රජය නිසි මහ මෙහෙයැවීමේ එය පාලනය කිරීමේ වගකීම දරන අතර සාමූහිකව වගකීමේ පදනමක් ක්‍රියා කරයි. එමනිසා රජයේ ක්‍රියාකාරීත්වයට අත්‍යවශ්‍ය පක්ෂ-පාතිත්වය හා විශ්වාසය රැවටීම නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී යයි.”

මෙබඳු පුද්ගලයන් ගැන තවදුරටත් විශ්වාසය තබන්නට අපේ මහජනතාවට පුළුවන්ද ?

ඇත්තවශයෙන්ම ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණයේ හරය වූයේ කුමක්ද ? ඔවුන් කුමන්ත්‍රණය කර තිබෙන්නේ පැහැදිලිවම ඔවුන් බලයට පත්කළ ප්‍රතිපත්තිවලටම විරුද්ධවයි. අද ඔවුන් ඒ ප්‍රතිපත්තිවලට පහර දෙනවා. මහජනතාව විසින් නැවත නැවතත් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ පුද්ගලයන් සමඟ අද ඔවුන් කොන්ත්‍රාත්කුවකට පැමිණ සිටිති. මේ කොන්ත්‍රාත්කුව තමයි, මහජනතාව විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබ සිටින කොටස් යළිත් බලයට පත්කිරීම. මේ රට 1970 ගණන්වල තිබුණු අඳුරු යුගයට නැවත ගෙන යන්න ඔවුන්ට උවමනා කරනවා. එකල පැවති භාණ්ඩ

හිඟය, පාලනය කිරීම්, සීමා කිරීම් නැවත ඇතිකරවා ගන්නට ඔවුන්ට උවමනා වී තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම තමන්ගේ ආත්මාර්ථකාමී පෞද්ගලික වරප්‍රසාද නැවත ලබාගන්නටයි, ඔවුන්ට උවමනා වී තිබෙන්නේ. මහජනතාව තවදුරටත් දුකටත් වහල්භාවයටත් නතුකර තබන ඒකාධිපති පාලනය නැවත ඇති කරන්නට ඔවුන් බලාපොරොත්තු වෙතවා.

දේශපාලන පක්ෂ කර්මයකට වඩා අද පවතින්නේ පුද්ගලවාදී පංති සටනක්. ඒ බැව් වෙන කවරදකටත් වඩා අද නග්නව පැහැදිලිව පෙනෙනවා.

1988 දෙසැම්බර් මාසයේ පැවති ජනාධිපතිවරණයේදී මහජනතාව මා ජනාධිපති හැටියට තෝරා පත්කර ගත්තා. මා එසේ පත්කරගනු ලැබීමට විරුද්ධව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩුවක් පවරනු ලැබුවා. විනිශ්චයකාරවරුන් පස් දෙනෙකුගෙන් යුක්ත විනිශ්චයකාර මණ්ඩලයක් මේ නඩුව විභාග කළා. මේ විනිශ්චයකාර මණ්ඩලයේ සභාපතිත්වය දරුවේ ගරු අග්‍රවිනිශ්චයකාරතුමා. මා නිසියාකාරව ජනාධිපති ධුරයට මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත්වී සිටින බව මේ පංති පුද්ගල විනිශ්චයකාර මණ්ඩලය විසින් ඒකමතිකව තීරණය කරනු ලැබුවා. මට නඩු ගාස්තුව ප්‍රදානය කළා. මේ නඩු කීන්දුවෙන් තවත් වැදගත් කරුණක් හෙළිවුණා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ගීෂණ ව්‍යාපාරයට ගොදුරු වී වඩාත්ම අවාසිය සිදුවුණේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බව එම කරුණයි. ගරු අග්‍රවිනිශ්චයකාරතුමාගේ කීන්දුවෙන් එක්කරා කොටසක් මා දන් උපුටා දක්වන්න සතුටුයි. එය මෙයයි :

“ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ගීෂණය හා හිංසාව වැඩියෙන්ම එල්ලවූයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට හා ඊට සහයෝගය දෙන්නන්ටය යන්න වාර්තා ගතව තිබෙන වාචික හා ලිඛිත සාක්ෂිවලින් මප්පුවන බවට හා 1988.12.19 දින ඡන්දය දීමට පැමිණි ඡන්දදායකයන්ගේ සංඛ්‍යාව අඩුවීමට එම කාරණය හේතු වූයේ සුළු ප්‍රමාණයකින් නොවන බවට අපි සැහීමට පත්ව සිටිමු.”

ඡන්දදායකයන් වඩාත් වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඡන්දය දීමට පැමිණියේ නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා හැටියට මා හට ලැබෙන වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාව තවත් විශාල වන්නට ඉඩ තිබුණ බව විනිශ්චයකාර එස්. ඩී. ගුණවර්ධන මහතා ඒ මහතාගේ කීන්දුවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. මා ඒ කියමන උපුටා දක්වන්න සතුටුයි. එය මෙසේයි :

“එහෙයින් එබඳු තත්ත්වයක් යටතේ පෙත්සම්කරුට වාසිවන ලෙසට ඡන්ද ප්‍රතිඵලය වෙනස් වන්නට ඉඩ තිබුණේ යයි සිතනු වෙනුවට සහේතුකව හා සාධාරණව කල්පනා කරන විට සිදුවීමට ඉඩ තිබීණැයි හැඟී යන්නේ ඊට ඉඳුරාම වෙනස් දෙයකි. එනම්, ඡන්දය දීමට වඩාත් වැඩි ඡන්දදායකයන් සංඛ්‍යාවක් පැමිණියේ නම්, එහි වාසිය 1 වන වගඋත්කරකරුට අත්වීමට හොඳටම ඉඩ තිබීණි. එයින් අදහස් කරන්නේ මහුට ලැබුණු වැඩි ඡන්ද ගණන තවත් වැඩිවන්නට ඉඩ තිබුණු බවයි.....”

ඡන්ද පත්‍රිකාවට වෙඩි උණ්ඩය පරාජය වුණු බව මෙයින් පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට තිබුණා. අන්තිමේදී ජයග්‍රහණය කළේ ජනතා කැමැත්තයි.

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්ථාපය

ජනතා කැමැත්ත ප්‍රකාශ කිරීම

1988 සිට 1992 දක්වා වන කාලසීමාවේදී අප ජනතාවගේ කැමැත්ත පස්වරක්ම විමසා බලා තිබෙනවා. 1988 දී ඡන්ද විමසීම් දෙකක් පැවැත්වුවා. එම ඡන්ද විමසීම් දෙක තමයි, පළාත් සභා මැතිවරණය සහ ජනාධිපතිවරණය. 1988 දී අතුරු මැතිවරණ 5 කුත් පැවැත්වුණා. 1989 දී පාර්ලිමේන්තු මහා මැතිවරණය පැවැත්වුණා. 1991 වර්ෂයේදී පළාත් පාලන මැතිවරණය අප විසින් පවත්වනු ලැබුවා. දැන් 1993 දී පළාත් සභා සඳහා මැතිවරණ පැවැත්වෙනවා. මැතිවරණ පැවැත්වීම අපේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය යටතේ නීතිපතා සිදුවන දෙයකුත්, එහි තදින්ම මුල්බැඳගත් ලක්ෂණයකුත් වී තිබෙනවා. මා කලින් සඳහන් කළ මැතිවරණ සියල්ලත් අතුරු මැතිවරණ පහෙන් හතරකුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් දිනාගත් බව සිහිපත් කිරීම වැදගත් වෙනවා.

පරාජය වී සිටින විට පමණක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දේශනා කරන අයගේ වාර්තාව කොහොමද? ඔවුන් තමයි, මැතිවරණ පැවැත්වීම් පිටපිටම කල්දමීමේ. ඔවුන් තමයි, තමන්ගේ 2/3කේ වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාව උපයෝගී කරගෙන පාර්ලිමේන්තුවේ නිල කාලය දීර්ඝ කළේ. පිළිගත හැකි යුක්තිසහගත හේතු කිසිවක් නොමැතිවම පළාත් පාලන ආයතන විසුරුවා හැරියේ ඔවුන්. නියම දිනයන්ට මැතිවරණ පැවැත්වීම අතපසු කළේත් ඔවුන්. පළාත් පාලන ආයතන විශේෂ කොමසාරිස්වරුන්ගේ පාලනය යටතට පත්කළේත් ඔවුන්මයි.

අරාජක තත්ත්වයක් හෝ ඒකාධිපති පාලනයක් ඇතිවන්නට ඉඩ නොදී අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කර තිබෙනවා. මූලික අයිතිවාසිකම් හා මූලික මිනිස් අයිතීන් සහතික කරන ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අද අපට තිබෙනවා. මේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්න අධිකරණය හමුවේ තබා යුක්තිය පසිඳවා ගැනීමේ අයිතිය අද අප සතුව තිබෙනවා. අද අපේ අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය ගැන අප යුක්තිසහගතවම ආවමිබර වෙනවා.

වර්තමාන රජය යටතේ ජනමාධ්‍යවලට ලැබී තිබෙන තරම් නිදහසක් මැනදී මෙරට පිහිටුවනු ලැබූ වෙනත් කවර ආණ්ඩුවක් යටතේවත් ලැබුණේ නැහැ. ඇත්තවශයෙන්ම, අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කර තිබෙන මූලික අයිතිවාසිකම්වලින් එකක්. එමනිසා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස උල්ලංඝනය කෙරෙන අවස්ථාවක් වූවොත් එය උසාවිය ඉදිරියට ගෙන ගොස් යුක්තිය ඉටු කරවා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

මොනම පුවත්පත් ආයතනයකට වුවත් සිල් තබා වසා දමන්නට සැලැස්සීමෙන් වැළකීම මගේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියක්. විශේෂ නීති පනවා ලේක්හවුස් පුවත්පත් ආයතනය පවරාගන්නා වාගේ අප කිසිම පුවත්පත් ආයතනයක් පවරාගන්නේ නැහැ. රටේ නීති කඩකරන්නන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීමට යම් යම් බලධාරීන්ට නීතියෙන් බලය ලැබී තිබෙනවා. එය ඔවුන්ගේ රාජකාරිය පිළිබඳ වගකීමක්.

මගේ රජය සෑමවිටම ජනමාධ්‍ය නිදහසට ගරු කර තිබෙනවා. ජනමාධ්‍ය නිදහස යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ජනතාව තොමග යවන, ජනතාව නිවැරදි අවබෝධයක් ඇතිකර ගැනීමෙන් වළක්වන දුෂ්ට ප්‍රචාරයක් ගෙන යෑම නොවෙයි. ජනමාධ්‍යවලින් ජනතාවගේ අදහසුන් අපේක්ෂාවනුයේ ප්‍රකාශ වෙන්න ඕනෑ. ඔවුන්ගේ විවේචනය සාධාරණ වෙන්න ඕනෑ.

අද ජනමාධ්‍ය ගැන උනන්දුව දක්වන ලොව පුරාම සිටින ජනතාව ජනමාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් යම් යම් කාලෝචිත ප්‍රශ්න අසන්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. පුවත්පත් නිදහස සම්බන්ධයෙනුයි මේ ප්‍රශ්න අසන්නේ. ඇත්තවශයෙන්ම නිදහස් ලියන්නට පුවත්පත් කලාවේදීන්ට නිදහස තිබෙනවාද කියා ඔවුන් ප්‍රශ්න කරනවා. අද ඇතැම් ජනමාධ්‍යයන් විසින් ගරු කරනු ලබන ගුණධර්ම කිසිවක් තිබේද, නොඑසේනම් ගුණධර්ම ගැන දේශනා කිරීම පමණක්ද කරන්නේ කියා ඔවුන් අහනවා. ඊනියා නිදහස් මාධ්‍ය ව්‍යාපාරයන් පළමුකොටම පුවත්පත් හිමියන්ගේ හිතුවක්කාර නියෝගවලින් නිදහස ලබන්නට ප්‍රයත්නයක් දැරිය යුතු නැද්ද කියා ඔවුන් විමසනවා. දන් අවශ්‍ය කර තිබෙන්නේ, පුවත්පත් ආයතන අයිතිකරුවන්ගෙන් නිදහස්වීම නොවේද කියා ඔවුන් අහනවා.

සාමය හා ජන ජීවිතයේ සාමාන්‍ය තත්ත්වය යළි ස්ථාපිත කිරීම

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණු හිමණ සමයේදී සිදු වුණු දේවල් අද අපට අමතක වී යන ස්වභාවයක් තිබෙනවා. ඒ කාලසීමාවේදී ලං. ග. ම. බස් රථ 1,338 කට පහර දී ඒවාට

හානි පමුණුවනු ලැබුවා. ඇත්තවශයෙන්ම එයින් 492 ක්ම ගිනිබත් කරනු ලැබුවා. මෙහි ප්‍රතිඵලය ලෙසට මගී ප්‍රවාහන ක්‍රමයේ බිඳ වැටීමක් සිදුවුණා. මේ හේතුවෙන් ජාතියට සිදු වූ පාඩුව රුපියල් 66 කෝටි 22 ලක්ෂයයි. පෞද්ගලික බස් රථ 69 ක් විනාශ කරනු ලැබුවා. රාජ්‍ය අංශයට හා පෞද්ගලික අංශයට අයත් කර්මාන්තශාලා 170 ක් විනාශ කළා. මේ හේතූකොට ගෙන රටේ මහජනතාවට සිදු වූ පාඩුව රුපියල් 117 කෝටි 80 ලක්ෂයයි.

රජයට අයත් ගොඩනැගිලි 549 ක් විනාශ කළා. මෙයින් රටට සිදුවුණු පාඩුව රුපියල් 50 කෝටියයි. නිවාස, කඩසාප්පු ආදී පෞද්ගලික ගොඩනැගිලි 875 ක් විනාශ කරනු ලැබුවා. මෙයින් ජනතාවට සිදු වූ පාඩුව රුපියල් කෝටි 35 යි. මේ අන්දමට විවිධ අංශවල සිදු කරන ලද විනාශකාරී ක්‍රියාවලින් සිදු වූ සම්පූර්ණ පාඩුව රුපියල් කෝටි 1,500 කට අධිකයි. මෙම විනාශකාරී ක්‍රියාවල ප්‍රතිඵලය ලෙසට රටට අහිමි වී ගිය ආදායම රුපියල් කෝටි 3,100 ක් පමණ වෙනවා.

ජේ. ඩී. ජී. ත්‍රස්තවාදීන් කිසිත් හිතක් පපුවක් නැතිව අහිංසක පුරවැසියන් 6,500කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඝාතනය කළා. මෙයින් 2,000 ක් පමණ දෙනා පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂවල සාමාජිකයන්. එයින් 1,800 ක් පමණ දෙනා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට අයත් අය. බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා හා අන්‍යාගමික පූජකයන් වහන්සේලාත්

මවුන්ගේ මාරක හස්තයෙන් බේරුණේ නැහැ. මවුන් විසින් ඝාතනය කරනු ලැබුවත් අතර රාජ්‍ය සේවකයන්, වෛද්‍යවරුන්, ඉංජිනේරුවන්, සන්නද්ධ සේවා හා පොලිස් සේවා සාමාජිකයන්, ජනමාධ්‍යවේදීන්, විශ්වවිද්‍යාල මහාචාර්යවරුන් හා වෙනත් බුද්ධිමතුන් සිටියා.

රටේ විශ්වවිද්‍යාල දින නියමයක් නොමැතිව වැසී තිබුණා. වර්ෂයේ වැඩි කාලයක් තුළම රටේ පාසැල් වැසී තිබුණා. තුණ්ඩු කැල්ලකට තැත්තම් කටකතාවකට සමාජයේ වැඩකටයුතු සම්පූර්ණයෙන්ම ඇණහිටිත තත්වයකට පත් කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. කොටින්ම කියතොත් සමාජය තුළ භීතියක් අවිශ්වාසයක් රජකළා.

නමුත් අද තිබෙන තත්වය ඊට හාත්පසින්ම වෙනස්. උතුරේත් නැගෙනහිරත් යම් යම් ප්‍රදේශ හැරුණුවිට අතින් යෑම තැනකම සාමාන්‍ය තත්වය අප යළි ස්ථාපිත කර තිබෙනවා. අද අපට නිරාකරණය කරන්නට ඉතිරි වී තිබෙන්නේ එක ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයක් පමණයි. එය තමයි දැන් අපගේ ඉතාම හදිසි අවශ්‍යතාව. වෙනත් වටනවලින් කියතොත්, උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නයට සාමකාමී විසඳුමක් සෙවීම අද අප ඉදිරියේ තිබෙන ඉතාම හදිසි අවශ්‍යතාවයි. අපේ මාතෘභූමිය කැබේලිවලට කැඩීයෑම අප වළක්වන්න ඕනෑ. අපේ විවිධ ජනකොටස් අතර සහජීවනයට සියලු පහසුකම් සලසා දෙන්න ඕනෑ. එසේ කිරීමෙන් ආරක්ෂාව සඳහා අද අප දරන විශාල වියදම අඩු වී යනවා ඇති. 1989 දී අපේ ආරක්ෂක වියදම රුපියල් කෝටි 800 ක්

වුණා. අද එය රුපියල් කෝටි 2,300 ක් පමණ වන ප්‍රමාණයක් දක්වා ඉහළ නැග තිබෙනවා. මේ වටිනා සම්පත් පොදු මහජනතාවගේ ජීවන තත්වයන් වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා පාවිච්චි කිරීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ සියල්ලටම වැඩිය, මේ ප්‍රශ්නයට සාමකාමී විසඳුමක් ඇති කරගත්තොත් අභියස ජීවිත විශාල ගණනක් අකාලයේ විනාශ වී යෑම වළක්වන්න පුළුවන් වෙනවා.

අවුරුදු 25කට වැඩිකාලයක් රටේ නොසන්සුන්තාවයට හේතු වූ හාෂා ප්‍රශ්නය අද නිරාකරණය වී තිබෙනවා. සිංහල, දෙමළ හාෂා දෙක අද රටේ රාජ්‍ය හාෂා බවට පත්වී තිබෙනවා. සන්නද්ධ හමුදා හා පොලීසිය ඇතුළු සියලු රාජ්‍ය අංශයේ රැකියාවලට බඳවා ගන්නා විට සැලකිල්ලට ගාජනය කරන්නේ මවුන්ගේ සුදුසුකමුත්, ජනවාර්ගික අනුපාතයක් කියන කාරණා දෙක පමණයි. මෙම ප්‍රතිපත්ති නියා මේ මෑතක් වනතුරු සන්නද්ධ සටන්කාමී කණ්ඩායම් හැටියට සිටි කණ්ඩායම් 07ක් හිංසාකාරී මාර්ගය අතහැර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාදාමයට එක්වී සිටිනවා. එල්. ටී. ඊ. සංවිධානය පවා මවුන්ගේ දේශපාලන අංශය, දේශපාලන පක්ෂයක් හැටියට මැතිවරණ කොමසාරිස් වෙත ලියාපදිංචි කර තිබෙනවා.

උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රශ්නයට අප දේශපාලන විසඳුමක් සොයා ගන්න ඕනෑ. මේ කටයුත්තේදී යෑම අංශයකින්ම ඉදිරිපත් වන අදහස් සැලකිල්ලට ගාජනය කරනවා. එමෙන්ම

සෑම ආකාරයකම අදහස්වලට සැලකිල්ලක් දක්වනවා. සර්වපාක්ෂික සමුළුවේදී ප්‍රකාශ වුණු අදහස්වලට අවධානය යොමු කරනවා. මෙම ප්‍රශ්නය ගැන පාර්ලිමේන්තු කේර්මී කාරක සභාවේ නිර්දේශයන් අප ඉතා ඕනෑකමින් අපේක්ෂා කරනවා. එයින් පසුව රජය මේ සම්බන්ධයෙන් ස්ථිර නිගමනයකට එළඹෙනවා ඇති. යම් තීරණයකට බැස්සායින් පසු අප එය ක්‍රියාත්මක කරනවා. ජෝන් එෆ් කෙනඩි ජනාධිපතිතුමා 1962 දී ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද කොන්ග්‍රස් සභාව අමතමින් කළ අනාවැකියක් බඳු ප්‍රකාශයක් මා මේ අවස්ථාවේ තමුන්තාසේලාගේ අවධානයට යොමු කරන්න සතුටුයි. එතුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කළා :

“People who make peaceful resolutions impossible make violent revolutions inevitable”

“සාමකාමී විසඳුම් ඇති කර ගැනීමට අවකාශ නොදෙන පුද්ගලයින් කරන්නේ ප්‍රචණ්ඩකාරී විප්ලවයන් අතිවාරයයෙන්ම පැනනැගීමට දිරිදීමයි.”

මේ වසරේදී අපි අනුබුදු මිහිඳු ජයන්තිය සමරනවා. මීට වසර 2300 කට පෙර අනුබුදු මිහිඳු මහ රහතන්වහන්සේ සිරිලකට වැඩම කළා. උන්වහන්සේ දේශනා කළ බුද්ධ ධර්මය නිසා අප ශිලාවාර ජනතාවක් බවට පත්වුණා. අප අත තිබූ අවි ආයුධ බිම දමා දහම් අවියෙන් අප සන්නද්ධ වූයේ එදයි. අනුබුදු මිහිඳු ජයන්තිය නිමිතිකොට ගෙන

උතුරු නැගෙනහිර පවතින අවි හරඹය අවසාන කිරීමට අදිටන් කර ගනිමු.

ආර්ථික පිළිවෙත

ප්‍රධාන අරමුණු දෙකක් ඉටු කර ගැනීම අපේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවලින් ඉලක්ක කර තිබෙනවා. එකක් තමයි, ආර්ථිකය ස්ථාවර කිරීම. ආර්ථික වර්ධනය අඛණ්ඩව හා ස්ථිරව සිදුවන මාර්ගයකට පිවිසවීම අතින් අරමුණයි. 1989 දී අපගේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ වර්ධන වේගය සියයට 2.3 ක් වුණා. එයින් පසුව සියයට 5 ක පමණ සාමාන්‍ය ආර්ථික වර්ධන වේගයක් පවත්වා ගැනීමට අප සමත් වී සිටිනවා. 1990 දී උද්ධමනය සියයට 22 ක් පමණම වුණා. අද එය සියයට 11 දක්වා අඩු කර තිබෙනවා.

කාර්මික ද්‍රව්‍ය හා භාණ්ඩ අපනයනය කිරීම අපේ ආර්ථික වර්ධනය ඇති කරන ප්‍රධාන බලවේගය බවට පත් වී තිබෙනවා. කර්මාන්ත වර්ධනය වර්ෂයට සියයට 11 ක් දක්වා අද වැඩි වී තිබෙනවා. අද අපේ අපනයනයන්ගෙන් සියයට 65 කට වැඩි ප්‍රමාණයක් කාර්මික නිෂ්පාදනයයි. මේ අතින් අපේ ඇඟලුම් අපනයන මුල් තැනට පැමිණෙනවා. අද අපේ කාර්මික අපනයනයන්ගෙන් සියයට 50 ක්ම ඇඟලුම් අපනයනයන් බව පෙන්නා දෙන්න පුළුවන්.

අපේ අපනයනයන්ගේ මුළු වටිනාකම 1989 දී රුපියල් 5,617 කෝට්ටි 50 ලක්ෂයක් වූ අතර එය 1991 දී රුපියල් 8,437 කෝට්ටි 80 ලක්ෂයක් දක්වා වැඩි වුණා. මෙය වසර දෙකක් තුළදී සියයට 50 ක වැඩිවීමක්. කාවකාලිකව ඉදිරිපත් කර තිබෙන ගණන් හිලව් අනුව බලනවිට 1992 දී අපේ අපනයනයන් සියයට 20 කට වැඩි ප්‍රමාණයකින් වැඩිවනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනවා.

අපේ කාර්මික අපනයනයන්ගේ ප්‍රමාණය ඉකුත් වසර තුන තුළදී විස්මය ජනක අයුරින් වැඩිවුණා. 1989 දී රුපියල් 2,849 කෝට්ටි 70 ලක්ෂයක් වූ කාර්මික අපනයනයන්ගේ මුළු වටිනාකම 1991 දී රුපියල් 5,073 කෝට්ටි 60 ලක්ෂයක් වුණා. මේ සියයට 78 ක වැඩිවීමක්. 1992 කාර්මික අපනයනවල වර්ධනය සියයට 25 කට වඩා වැඩිවනු ඇතැයි ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා.

1988 දී පැවැති අයවැය පරතරය දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයෙන් සියයට 15 ක ප්‍රමාණයක් ඉක්මවා තිබුණා. දැන් මෙය සියයට 9 ටත් අඩු ප්‍රමාණයකට පහළ බස්වා තිබෙනවා. 1993 දී එය සියයට 8 දක්වා අඩු වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනවා. මගේ රජය බැංකු පද්ධතියෙන් ණය ගැනීම සම්පූර්ණයෙන්ම අනහරු තිබෙනවා. එමගින්, අයවැය පරතරය පියවීම සඳහා මුදල් නෝට්ටු මුද්‍රණය කිරීමේ අවශ්‍යතාව අප විසින් නැති කර දමා තිබෙනවා. මුදල් නෝට්ටු මුද්‍රණය කර භාවිතා කිරීම විශාල වශයෙන් උද්ධමනයට හේතුවන බව තමුන්තාත්පේලා දන්නවා.

1989-1992 කාලසීමාවේදී දේශීය ඉතිරි කිරීම් ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වී තිබෙනවා. 1988 දී පැවැති දේශීය ඉතිරි කිරීම් ප්‍රමාණය රුපියල් 2,667 කෝට්ටි 60 ලක්ෂයයි. මෙම ප්‍රමාණය 1991 දී රුපියල් 4,806 කෝට්ටි 10 ලක්ෂය දක්වා වැඩි වුණා. මෙම ප්‍රගතිය තවත් අවධාරණය කරමින් අපේ විදේශ විනිමය සංචිත වාර්තාගත වන මට්ටම්වලට ඉහළ නැග තිබෙනවා. 1988 දී අපේ විදේශ වත්කම් ප්‍රමාණය ඇමෙරිකානු ඩොලර් 15 කෝට්ටියකටත් අඩු මට්ටමකයි තිබුණේ. දැන් අපේ විදේශ වත්කම් ප්‍රමාණය ඇමෙරිකානු ඩොලර් 150 කෝට්ටියක් දක්වාම වාගේ වැඩි වී තිබෙනවා. මෙම තත්ත්වය නිසා විදේශ විනිමය සීමා කිරීම් සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ ඉවත් කර දමන්නට අපට හැකි වී තිබෙනවා.

ජනතාවට බලය ලබා දීම

සැබෑ නිදහස යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ජනතාවට ශක්තිය ලබා දීමයි. අප දේශපාලන නිදහස දිනා ගත්තේ 1948 දී. එම අවස්ථාවේදී විදේශීය පාලකයා වෙතින් බලය දේශීය පාලකයා වෙත පවරා ගනු ලැබුවා. නමුත් නියම බලය ජනතාව වෙත පවරා දීම කළ යුතුයි. අප ආර්ථික වශයෙන් ජනතාවට බලය ලබා දීමට ප්‍රයත්නයක් දරනවා. ඔවුන්ට සිය දෙපා මතම ස්ථාවරව නැගීසිවීමට අප අත දෙන්න ඕනෑ.

ජනතාවට බලය ලබා දීමේ ක්‍රම ගණනාවක්ම අප විසින් සැලසුම් කර ගෙන තිබෙනවා. පළමු ක්‍රමය තමයි, ජනතාවට ශාරීරික පෝෂණය අතින් ආර්ථික වශයෙන් ශක්තිය ලබා දීම. “ජනසවියක්” ව්‍යාපෘති 15,000 වැඩසටහනක් මගින් අප මේ කටයුත්ත ඉටු කර ගෙන යනවා. දෙවැනි ක්‍රමය තමයි, ජනතාවගේ ආදායමක් මිලදී ගැනීමේ ශක්තියක් වැඩිදියුණු කිරීම. නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමෙන් රැකියා අවස්ථා වැඩි වැඩියෙන් ඇති කිරීමෙන් අප මේ අරමුණ ඉටු කර ගැනීමට ක්‍රියා කර ගෙන යනවා. 1990 දී සියයට 15.5 ක් වූ විරැකියාව අප ඇත්ත වශයෙන්ම 1992 දී සියයට 13 දක්වා අඩු කළා. ආර්ථික හා පරිපාලන ප්‍රතිසංවිධානය නිසා 1989 න් මෙපිට රාජ්‍ය අංශයේ හා පෞද්ගලික අංශයේ රැකියා අවස්ථා 13 ලක්ෂයක් ඇති කිරීමට අපට පුළුවන්කම ලැබුණා. නිෂ්පාදනයත් ඵලදායීතාවත් ඉහළ නැංවීමෙන් භාණ්ඩ මිල ස්ථාවර කිරීම අපේ කුන්වන උපාය මාර්ගයයි. සතර වැන්න පවුලේ වියදම් බර අඩු කිරීමයි.

දැන් අප ජනසවිය වැඩසටහන මගින් ජනතාවට වැඩිවැඩියෙන් බලයත් ශක්තියත් ලබාදීම කරගෙන යනවා. ජනසවිය වැඩසටහන දැන් එහි සතර වන වටයට පැමිණ තිබෙනවා. රටේ තුනෙන් එක් පංගුවකට වැඩි ප්‍රමාණයකට දැන් එහි ප්‍රතිලාභ අත්වෙනවා. මෙම වැඩසටහන යටතේ මේ දක්වා පුද්ගලයන් 22 ලක්ෂයකට සෙන සැලසී තිබෙනවා.

ව්‍යාපෘති 15,000 වැඩසටහන ජනතාවට බලය ලබා දීමේ තවත් ක්‍රමයක්. මෙම ව්‍යාපෘති මගින් ජනතාවගේ හදිසි අවශ්‍යතා ඉටු වෙනවා. ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ජනතාවගේ දක්ෂතා, කුසලතා, අත්දැකීම් උපයෝගී කර ගන්නවා. ජනතාවගේ ස්වාධීනත්වය මෙම ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරන ආකාරයෙන් පිළිබිඹු වෙනවා. ජනතාව විසින් ක්‍රියාත්මක කරන මෙම ව්‍යාපෘති තෝරා ගන්නේ ජනතාව විසින්මයි. ඒවායේ අයිතිකරුවන් වන්නේත් ඔවුන්මයි. නිෂ්පාදනයත් රැකියා අවස්ථාත් වැඩි කිරීමට මෙම ව්‍යාපෘති උපකාර වෙනවා. එක් එක් ව්‍යාපෘතිය වෙනුවෙන් ගෙවන රුපියල් 50,000 ක් වන පළමු ආධාර කොටස මෙම අප්‍රේල් 14 වෙනිදා ලැබෙන්නට සැලැස්වූවා. මෙලෙසින් ලැබෙන්නට සැලැස්වූ මුළු මුදල රුපියල් කෝටි 75 ක් වෙනවා.

සමාජ ශුභ සාධනය සඳහා 1988 දී දරනු ලැබූ වියදම රුපියල් 189 කෝටි 50 ලක්ෂයක් පමණයි. අද මෙම වියදම රුපියල් කෝටි 1000 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. මෙය, මෙම කාලසීමාව තුළදී සමාජ ශුභ සාධනය සඳහා දරන වියදම පස් ගුණයකට වැඩි ප්‍රමාණයකින් ඉහළ යෑමක්.

පහළ හා මධ්‍යම අදායම් ප්‍රමාණයේ පවුල්වල ආදායම වඩාත් තර කර තිබෙනවා. රජයේ සේවකයන්ට 1988 න් පසු සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයේ වැටුප් වැඩිවීම් කිහිපයක්ම දී තිබෙනවා. සේවක චේතන සඳහාම දැන් රජය රුපියල් කෝටි 850 කට අධික අතිරේක වියදමක් දරනවා. එසේම

විශ්‍රාම වැටුප් රජය විසින් වැඩි කර තිබෙනවා. රැකියා සඳහා බඳවා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්ති එක් එක් ප්‍රදේශයේ අවශ්‍යතා අනුව හැඩගස්වා ගෙන යනවා. ඉදිරියේදී නාගරික - ග්‍රාමීය පරතරයක් ඇති වන්නේ නැහැ.

අද සේවක සේවිකාවන් 51 ලක්ෂයකට පමණ සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලේ ප්‍රතිලාභ අත්වෙනවා. සේවක අර්ථ සාධක අරමුදල යටතේ ලැබෙන වෙනත් ප්‍රතිලාභවලට අමතරව, අරමුදල යටතේ, තමන්ට හිමිවන මුදල ඇපයට තබා නිවාස ණය මුදලක් පවා ලබා ගන්නට, අද සේවක සේවිකාවන්ට පුළුවන්කම තිබෙනවා. දැනට සේවක සේවිකාවන් 10,000 ක් දෙනා මේ ආකාරයට නිවාස ණය ලබා ගෙන තිබෙනවා. මේ අතර සේවා නියුක්තයන්ගේ භාර අරමුදලේ ආවරණයක් සේවක සේවිකාවන් 18 ලක්ෂයක් ඇතුළත් වන සේ ව්‍යාප්ත වී තිබෙනවා. ජීවිත රක්ෂණය, ස්ථිර දුබලතා රක්ෂණය, හෘදය රෝග පිළිබඳ ශල්‍යකර්ම සඳහා ආධාර දීම ආදී වශයෙන් මෙම අරමුදල යටතේ ලැබෙන්නට සලස්වන ප්‍රතිලාභ දැන් වැඩිවී තිබෙනවා.

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල 200 කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. මේ වර්ෂය අවසාන වනවිට තවත් 100 ක් පිහිටුවනු ලබනවා ඇති. මෙම වැඩපිළිවෙළ නිසා ජනතාවගේ ජීවන රටාවන්හි සැලකිය යුතු වෙනසක් ඇති වීමට කරුණු යෙදී තිබෙනවා. පරිපාලනය දැන් ඔවුන්ගේ එළිපත්ත ලඟටම ගෙන ගොස් තිබෙනවා. මෙම වැඩපිළිවෙළේ

ප්‍රතිඵලය ලෙසට රාජ්‍ය අංශයේ සේවක සේවිකාවන් විශාල සංඛ්‍යාවකට තමන් පදිංචි නගර හා ගම්වලට රැකියාවේ නියුක්තවීමට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. මෙහි තේරුම ඔවුන්ට කාලය මෙන්ම මුදලක් ඉතිරි කර ගැනීමට අවස්ථාව ලැබෙන බවයි.

ගුණාත්මක වශයෙන් මෙන්ම ප්‍රමාණාත්මක වශයෙන් ජනතාවගේ බලය වැඩි කිරීමට අපට හැකිවී තිබෙනවා. දකුණු ආසියාවේ ඉහළම ඒකපුද්ගල ආදායම දිනා ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව සමත්වී සිටිනවා. ඒ කියන්නේ ඇමෙරිකානු ඩොලර් 550 ක් වන වාර්ෂික ඒකපුද්ගල ආදායමක්. පුද්ගලයන් විසින් පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය, ගෛරදොර බඩුමුට්ටු, රෙදිපිළි, යාන වාහන ආදිය මිලදී ගැනීමේ ඉතා විශාල වැඩිවීමක් සිදු වී තිබෙනවා. 1990 දී යතුරු පැදි ඇතුළුව ලියාපදිංචි කළ වාහන 6,30,000 ක් තිබුණා. දැන් එම සංඛ්‍යාව 9,00,000 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. අපේ ජනතාවගේ ජීවිතයේ ගුණාත්මක අගය අපේ දකුණු ආසියානු අසල්වැසි රටවල ජනතාවන්ගේ ජීවිතවල ගුණාත්මක අගය ඉක්මවා සිටින බව මෙයින් පැහැදිලිවම පෙනෙනවා.

1988 දී අපට ලබාගැනීමට හැකියාව තිබුණු විදේශීය රැකියා අවස්ථා සංඛ්‍යාව 28,000 ක් පමණයි. 1992 දී එය 65,000 දක්වා ඉහළ නැංහා. 1988 න් මෙපිට ශ්‍රී ලාංකිකයන් 3,00,000 කට පමණ විදේශීය රැකියා ලබාගැනීමට හැකි වී තිබෙනවා. මේ, බලපත්‍ර ලත් රැකියා

ඒජන්සි මාර්ගයෙන් හා විදේශීය රැකියා කාර්යාංශය මගින් විදේශීය රැකියා සඳහා පිටව ගොස් තිබෙන සංඛ්‍යාව පමණයි. අරාබි ලෝකයක් සමඟ අපේ සම්බන්ධතා වැඩිදියුණු වීම නිසා ගල්ෆ්ස් කලාපයේ අපට ලබාගත හැකි රැකියා අවස්ථා සංඛ්‍යාව වැඩිවී තිබෙනවා. පළමුවරට නැගෙනහිර ආසියාවේ රැකියා අවස්ථා පාදාගැනීමට අපට හැකිවී තිබෙනවා. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ රැකියාව සඳහා සුදුසුකම් ලැබීමේ හෙදි පරීක්ෂණය කොළඹ දී පැවැත්වීමට 1990 දී අවසර දුන්නා. මෙහි ප්‍රතිඵලය ලෙසට වඩාත් වැඩි හෙදියන් සංඛ්‍යාවකට ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ රැකියාව ලබාගැනීමට හැකි වුණා. රජය 1990 දී අවසර ලත් රැකියා ඒජන්සිවලට අයබදු සහන ලබාදුන්නා. ඒවාට අනේවාසික විදේශ විනිමය ගිණුම් පහසුකමක් ලබාදුන්නා. විදේශීය රැකියා සංඛ්‍යාව වැඩිවීමට මේ සියල්ලක්ම හේතුවුණා.

ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල මූලික සංවර්ධන පහසුකම් වැඩිදියුණු කිරීමට ධනය විශාල ප්‍රමාණයක් ආයෝජනය කර තිබෙනවා. නිවාස සම්පාදනය, විදුලිබල නිෂ්පාදනය, වාරිමාර්ග, මහාමාර්ග, ජලසම්පාදනය ආදී ක්ෂේත්‍රවල මෙය පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. මෙම ක්‍රියාදාමය කඩිනම් කිරීම සඳහා, නව යන්ත්‍රෝපකරණ ඒකක 50 ක් දිවයිනේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල පිහිටුවා තිබෙනවා. මෙය ශීඝ්‍ර සංවර්ධනයට බොහෝ උපකාර වෙනවා ඇති. ආර්ථිකයේ බොහෝ අංශවල වැඩකටයුතුවල ප්‍රගතිය දෙගුණ තෙගුණ වීමට මෙය හේතුවෙනවා නිසැකයි.

ජනතාකරණය

ජනතාකරණ වැඩසටහන ආර්ථිකය විශාල වශයෙන් ප්‍රබෝධ කරන සාධකයන්ගෙන් එකක් වී තිබෙනවා. ප්‍රයෝජනයට නොගෙන නිෂ්ක්‍රීයව තිබුණු වටිනා සම්පත් සම්භාරයක් මේ වැඩසටහන නිසා ඵලදායී ප්‍රයෝජනය සඳහා මුදාහැර තිබෙනවා. දැනට රාජ්‍ය සංස්ථා 42 ක් ජනතාකරණය කර තිබෙනවා. සේවක සේවිකාවන් 5,000 කට මේවායේ කොටස් හිමිකම ලැබී තිබෙනවා. ඔවුන්ට හිමිවී තිබෙන කොටස්වල වටිනාකම රුපියල් 30 කොටි 50 ලක්ෂයක් වන බව ගණන් බලා තිබෙනවා. 1993 නේ පළමු 6 මාසය තුළදී තවත් සේවක සේවිකාවන් 4,000 කට ඔවුන්ට හිමි කොටස් ලැබෙනවා ඇති. එම කොටස්වල මුළු වටිනාකම රුපියල් 22 කොටි 50 ලක්ෂයක් වෙනවා. ශ්‍රී ලංකාව කොටස් හිමි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් කරා ගමන් කිරීමේ මගට දැන් ස්ථිරවම අවතීර්ණ වී සිටිනවා.

ජනතාකරණය නිසා පොදු මහජනතාව මත පැවතී තිබෙන බර සැහැල්ලු වෙනවා. බොහෝ කාලයක් තිස්සේ ඔවුන්ට ඵලදායී නොවන රාජ්‍ය ව්‍යාපාරවල බර දැරීමට සිදු වී තිබුණා. මෙම රාජ්‍ය ව්‍යාපාර වින්ද අලාභ සඳහා වන්දි ගෙවීමට සිදුවී තිබුණේ සාමාන්‍ය ජනතාවටයි.

උදාහරණයක් හැටියට ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන කල්පනා කර බලන්න. මහා භාණ්ඩාගාරය මෙම ව්‍යාපාරයේ මූල ධනයට වාර්ෂිකවම රුපියල් 50 කොටියක

මුදලක් ලැබෙන්නට සැලැස්සුවා. මෙම ව්‍යාපාරය ජනතාකරණය කරනු ලැබූ අවස්ථාවේ සේවක අර්ථසාධක අරමුදලට ගෙවිය යුතුව තිබුණු රුපියල් 160 කෝටියක මුදලක් ගෙවා දැමීමට මහා භාණ්ඩාගාරයට සිදු වුණා. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය බැංකුවලින් ලබාගෙන තිබුණු සියලු ණයතුරුස් තිරවුල් කිරීමටත් මහා භාණ්ඩාගාරයට සිදු වුණා.

තවත් උදාහරණයක් හැටියට වැවිලි වතු අංශය පිළිබඳ තත්ත්වය සලකා බලන්න. රජයේ කළමනාකරණය යටතේ රුපියල් 40 කෝටියක මාසික වියදමක් වැවිලි වතු සඳහා දැරීමට භාණ්ඩාගාරයට සිදුවී තිබුණා. රුපියල් කෝටි 200 ක බැංකු ණය මුදල් ගෙවා බේරුම් කිරීමට තිබුණා. භාණ්ඩාගාරයේ තිබෙන මුදල් එක්රැස් කරගත්තේ මහජනතාවගෙන් අයකර ගන්නා සෘජු අයබදු හා අතියම් අයබදු හැටියටයි. එම මුදල් වැය කළයුතුව තිබෙන්නේ සංවර්ධන මූලික පහසුකම් ගොඩනැගීම සඳහායි. එම මුදල්වලින් ජනතාවගේ මූලික අවශ්‍යතාවන් සැපයීමත් අපේක්ෂා කරනවා.

ජනතාකරණය තුළින්, ජනතාව මත පැවතී තිබුණු මේ බර අප ඉවත් කර තිබෙනවා. සේවක සේවිකාවන් මෙම ව්‍යාපාරවල කොටස් හිමියන් බවට පත්කර සිටිනවා. ජනතාවට මෙම ආර්ථික ව්‍යාපාරවල අයිතියේ කොටස්කරුවන් වීමට ජනතාකරණය මගින් අප අවස්ථාව උදාකර තිබෙනවා. ජනතාකරණය කළ ව්‍යාපාර දැන් එලදායි මෙන්ම ලාභ සහිත ව්‍යාපාර බවට පත්වී තිබෙනවා.

පුනරුත්ථාපනය හා ප්‍රතිසංස්කරණය

උතුරු-නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල උත්තිටිකූන් අහිමිවී ගොස් සිටින ජනතාවට රජයෙන් හදිසි සහනාධාර සැපයෙනවා. මේ සඳහා රුපියල් 180 කෝටියක වාර්ෂික වියදමක් දැරීමට රජයට සිදුවී තිබෙනවා. මෙම වර්ෂය තුළදී පුනරුත්ථාපනය හා ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩකටයුතු සඳහා රුපියල් 181 කෝටි 10 ලක්ෂයක වියදමක් දැරීමට රජයට සිදුවෙනවා.

ජේ. ඩී. පී. හීෂණ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධවුණු නොමහ ගිය තරුණ තරුණියන් පුනරුත්ථාපනය කිරීම අතින් ලබා තිබෙන ප්‍රගතිය ඉතාම සතුටුදායකයි. මේ දක්වා පුනරුත්ථාපනය කිරීමෙන් පසු තරුණ තරුණියන් 9,500 දෙනෙකු මුදාහැර තිබෙනවා. තවත් තරුණ තරුණියන් 5,500 දෙනෙකු උසාවි තීන්දු උඩ හෝ රාජ්‍යාරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ විශේෂ විමර්ශන කමිටුවේ නියමය උඩ මුදාහැර තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධ පුනරුත්ථාපන කටයුතු සඳහා දැරීමට සිදුව තිබෙන වියදම රුපියල් 15 කෝටියක් පමණ වෙනවා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ තායකයන් විසින් අයුක්තියෙන් එක්රැස් කරගෙන තිබුණු දේපොල රාජසන්නක කරනු ලැබුවා. නොමහ ගිය තරුණ තරුණියන්ගේ යහපත සඳහා එම ධනය පාවිච්චි කිරීමට අදහස් කර තිබෙනවා. මේ සඳහා තරුණ ශුභසාධන අරමුදලක් තව නොබෝ කලකින් ආරම්භ කිරීමට අපේක්ෂා කරනවා. තරුණයින් පිළිබඳ කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ බොහොමයක් දැන් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා.

අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවෙන්, පොලීසියෙන් විරෝධාර හටයින් උදාරකර මෙහෙයක් ඉටුකරනවා. අහිංසක ජනතාව සුරැකීම සඳහා ඔවුන්ගේ කැපවීම අප අගය කළයුතුයි. ඔවුන්ගේ සුබසාධනය සඳහා ව්‍යාපෘති ගණනාවක්ම අරඹා තිබෙනවා.

කර්මාන්ත, කෘෂිකර්මය, ධීවර කටයුතු හා සමාජ - ආර්ථික මූලික සංවර්ධන පහසුකම්

කඩිනම් කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති කර ගැනීම මගේ රජයේ ප්‍රධාන අරමුණුවලින් එකක්. මෙම ප්‍රයත්නයේදී විදේශීය ආයෝජන, අපනයනය මුල් කරගත් ආර්ථික වර්ධනය, දිළිඳුකම පිටුදකීම යන අරමුණු ඵලදායීවත් කාර්යක්ෂමවත් අප ඒකාබද්ධ කරනවා. ඇහඹුම් කම්හල් 200 යේ වැඩසටහනින් සලකුණු කෙරෙන්නේ අතිවිශාල ඉදිරි ගමනක ආරම්භය පමණයි. මෙම වැඩසටහන නියා 1,00,000 කට අධික සංඛ්‍යාවකට රැකියා අවස්ථා ලැබී තිබෙනවා. මෙබඳු ව්‍යාපෘති තවත් බොහොමයක ප්‍රතිලාභ රටපුරා සිටින ජනතාවට තව නොබෝ කලකින්ම අත්වෙනවා ඇති. මිලභ වර්ෂ කිහිපය තුළදී වඩාත් පුළුල් ප්‍රමාණයෙන් දේශීය සම්පත් පදනම් කරගත් කර්මාන්ත රටේ විවිධ ප්‍රදේශවල පැන නගිනවා ඇති. ඒවාට මෙම කම්හල් පදනම වෙනවා.

කුඩා හා මධ්‍යම පරිමාණයේ කර්මාන්තවලට අපගේ කර්මාන්තකරණ උපාය මාර්ගීය තුළ ඉතා ඉහළ තැනක් ලැබෙනවා. අපේ සංවර්ධන ප්‍රයත්නයේදී මෙම අංශයේ

හැකියාව ප්‍රයෝජනයට යොදා ගැනීමට මගේ රජය විශේෂ මහත්සියක් දරනවා. මෙම මහත්සියේ ප්‍රතිඵලය ලෙසට දැනට නව රැකියා අවස්ථා 15,000 ක් පමණ උදා වී තිබෙනවා.

අපේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර තිබෙන්නේ නවීකරණයත් ආර්ථික කටයුතු ලිහිල් කිරීමත් අරමුණු කරගෙනයි. කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනය, ආනයන - අපනයන තරඟකාරීත්වයෙන් ප්‍රබෝධය ලබා වැඩෙන වාතාවරණයක් අප විසින් ඇති කර තිබෙනවා. කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනය, වෙළඳපොළ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම සඳහා නැඹුරු කර තිබෙනවා. මෙම අරමුණු පෙරදැරි කරගෙන තේ, රබර් හා පොල් සම්බන්ධයෙන් පනවා තිබුණු සියලුම අපනයන තීරු බදු අප විසින් ඉවත් කර තිබෙනවා. ධීවර කටයුතු අංශය ප්‍රතිසවිධානය කිරීම දැන් සිදුවෙගෙන යනවා. ධීවර සමුපකාර සංගම් ශක්තිමත් කෙරෙනවා. ධීවර විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා.

ඉඩම් භාවිතය පිළිබඳ ජනාධිපති කාර්ය සාධන මණ්ඩලය ඉඩම් අයිතිය පිළිබඳ විජලවකාරි වෙනසක් ඇති කරමින් ඉඩම් අයිතිය බොහෝ පුළුල් කර තිබෙනවා. අවුරුදු 02 ක් වන කෙටි කාලසීමාවක් තුළදී ඉඩම් අහිමි පවුල් 3,54,431 ක් අතර ඉඩම් අක්කර 3,27,000 ක් බෙදා දීමට කාර්ය සාධන මණ්ඩලයට පුළුවන් වී තිබෙනවා.

මහවැලි ව්‍යාපෘතියට අයත් විශාල පරිමාණයේ ඉදිකිරීම් වැඩ සියල්ලක්ම පාහේ මිලහ අවුරුදු 03 තුළදී නිම කෙරෙනවා. වාරිමාගී අංශයේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම අවධානය යොමු කෙරෙන්නේ දැනට පවත්නා වාරිමාගී ක්‍රම පුනරුත්ථාපනය කිරීමට හා ඒවා වඩාත් කාර්යක්ෂමව තිබෙනු කෙරෙමින් ක්‍රියාත්මක කිරීමටයි.

ප්‍රවාහන පහසුකම්, විදුලිබල සැපයුම හා විදුලි සංදේශ පහසුකම් සැපයීම ආදී ආර්ථික සංවර්ධන මූලික පහසුකම් සම්පාදනයට මගේ රජය විසින් ඉහළ ප්‍රමුඛත්වයක් දී තිබෙනවා.

1991 වර්ෂයේදී ශ්‍රී ලංකාවට සංචාරකයන් 3,17,000 ක් පැමිණියා. 1992 දී මෙම සංඛ්‍යාව 3,93,000 ක් දක්වා වැඩිවුණා. 20 අවුරුදු කාලසීමාවක සංචාරක කටයුතු සංවර්ධනය අරමුණු කරන්නාවූත් පස් අවුරුද්දක ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රාරම්භක කාලසීමාවකින් සුක්තවූත් සංචාරක කටයුතු සංවර්ධනය පිළිබඳ මහා සැලැස්මක් සම්පාදනය කිරීම තිබේ නිසා තිබෙනවා.

අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය හා නිවාස සම්පාදනය

තාගරික හා ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ අතර අධ්‍යාපන මට්ටම් අතින් පවත්නා පරතරය අඩු කිරීමට අප සෑම මහත්සියක්ම දරනවා. මෙම අරමුණ ඉටුකර ගැනීමට ප්‍රධාන ව්‍යාපෘති 03 ක් ක්‍රියාත්මක කෙරෙනවා. පාසැල්වලට පංති කාමර, ජල සම්පාදනය, සන්නිවාරක පහසුකම් ආදී මූලික පහසුකම් සපයනවා.

1993 ජනවාරි මාසයේ සිට සියලුම පාසැල් දරුවන්ට නොමිලයේ පාසැල් නිල ඇඳුම් සපයනවා. රටේ සියලුම පාසැල් දරුවන්ට නොමිලයේ දිවා ආහාර වේල සැපයීමේ නොමිලයේ පාසැල් පාඩම් පොත් සැපයීමේ, වැඩසටහන් තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබනවා ඇති. රටේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීමේ විශාල පරිමාණ වැඩසටහනක් දියත්කර තිබෙනවා. 1992 වර්ෂයේදී අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාල 9 ක් පිහිටුවනවා. තවත් අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාල 02 ක් 1993 මුල් කාලසීමාවේදී පිහිටුවනු ලැබුවා. අන්තිමේදී මේ ආකාරයෙන් සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාලයක් බැගින් පිහිටුවනු ලබනවා. මහා විද්‍යාල 300 ක් තව නොබෝ කලකින් මධ්‍ය මහා විද්‍යාල තත්ත්වයට උසස් කෙරෙනවා ඇති. හැම මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයකටම අනුබද්ධ බහුතාක්ෂණික මධ්‍යස්ථානයක් බැගින් පිහිටුවීමට පියවර ගන්නවා. තරුණයින් පිළිබඳ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාව විසින් නිර්දේශ කර ඇති පරිදි පාසැල් සියල්ලකම පාහේ දත් පාසැල් සංවර්ධන මණ්ඩල පිහිටුවා තිබෙනවා.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික සෞඛ්‍ය පිළිබඳ දර්ශකයන් සිත් ගන්නාසුලුයි. ශ්‍රී ලංකාවේ ළදරු මරණ සංඛ්‍යාවන් මාතෘ මරණ සංඛ්‍යාවන් පිළිබඳ ගණන්, සංවර්ධනය වූ රටවල ඵම සංඛ්‍යාලේඛණ හා සසඳන විට අප රටේ සෑහෙන තරම් උසස් තත්ත්වයක් පවතින බව පෙනී යනවා. පිරිමින්ගේ මෙන්ම කාන්තාවන්ගේත් සාමාන්‍ය ආයු කාලය අවුරුදු 70 කට වැඩියි. දැනට රටේ පවත්නා සෞඛ්‍යාරක්ෂක සේවාවන් තවත් ශක්තිමත් කිරීම අපේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියයි. තවද සෞඛ්‍යාරක්ෂක ක්‍රමයේ ප්‍රතිලාභ භුක්ති විඳින ජන

සංඛ්‍යාව තවත් වැඩිකිරීමට අපේ රජය ක්‍රියා කරනවා. සෑම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයකින්ම එක් රෝහලක් බැගින් තෝරාගෙන රෝහල් 300 ක් තත්ත්වයෙන් උසස් කරනු ලබනවා.

අපේ කාන්තාවන් දත් හැම කාර්ය ක්‍ෂේත්‍රයකම වාගේ සේවයෙහි නියුක්තව සිටිනවා. ඔවුන්ට ලැබෙන්නට සලස්වා තිබෙන අවස්ථා ඔවුන් විසින් කාර්යක්ෂම හා ප්‍රශංසනීය අන්දමින් ප්‍රයෝජනයට ගෙන තිබීම ගැන අපට ආඩම්බර වෙන්න පුළුවන්. ශ්‍රී ලංකාව, කාන්තාවන් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියක් හා ළමුන් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියක් සම්මත කර ගත් ලෝකයේ පළමු රටවල් සංඛ්‍යාවෙන් එකක් බව තියන්න මිනි. ළමුන්ගේ ශුභසිද්ධිය සඳහා අප විසින් අරඹා තිබෙන වැඩසටහන් පුනිසෝප් සංවිධානයේ ප්‍රශංසාවට ලක්වී තිබෙනවා.

ශ්‍රී ලංකාවේ නිවාස සංවර්ධන වැඩසටහන සුවිශේෂ තව මං උපයෝගී කරගත් වැඩසටහනක් හැටියට ලොවපුරා පිළිගැනීමකට ලක්වී තිබෙනවා. නිවාස 15 ලක්ෂයේ වැඩසටහන 1995 වර්ෂයේ අවසානය වන විට නිම කිරීමට ඉලක්ක කර තිබෙනවා. පහළ හා මධ්‍යම මට්ටමේ ආදායම් ලබන පවුල් සඳහා කොළඹින් ඒ අවටත් ප්‍රදේශවල නිවාස 5,000 ක් නැතිමේ වැඩසටහනක් දැන් දියත් කර තිබෙනවා.

වර්ෂ 2000 වන විට සියලු දෙනාටම පිරිසිදු පානීය ජලය සැපයීමේ අරමුණ දිනාගැනීමට, අප කැප වී සිටිනවා.

කලාපීය සහයෝගීතාව

දකුණු ආසියා කලාපීය සහයෝගීතා සංවිධානයේ හෙවත් 'සාක්' සංවිධානයේ සහාපතිත්වය 1991 දෙසැම්බර් මාසයේදී ශ්‍රී ලංකාවට පැවරුණු බව මේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා. ගත වූ වර්ෂය දකුණු ආසියාවට ඉතා විශාල වැදගත්කමකින් යුත් වර්ෂයක් වුණා. මේ කෙටි කාලසීමාව තුළදී 'සාක්' සංවිධානයට නව අර්ථයක් හා නව අරමුණු ලබාදීමට අපට පුළුවන් වුණා. අපගේ අරමුණ වුණේ අප සියලුම ජනතාවන්ගේ ශුභසිද්ධිය සාමූහිකව ප්‍රවර්ධනය කිරීමයි. යම් යම් පොදු ස්ථාවරයන් ගැනත් ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් ගැනත් එකඟවීමට අපට පුළුවන් වුණා. මැනදී ඩකා ක්‍රවරදී අවසන් වූ 'සාක්' රාජ්‍යතායක සමුළුවේදී ශ්‍රී ලංකාව සහාපතිත්වය දැරූ කාලසීමාවේදී සහයෝගීතාව සඳහා තෝරාගත් සියලුම මූලික ක්‍ෂේත්‍ර සඳහා සංවිධානයේ අනුමැතිය ලැබුණා. දකුණු ආසියානු අනුග්‍රහාත්මක වෙළඳ වැඩපිළිවෙළක් පිහිටුවීම සඳහා වූ ගිවිසුමකට අත්සන් කරනු ලැබුවා.

පස්වන දකුණු ආසියානු සමුළු ක්‍රීඩා උළෙලට ('සාෆ්ප්'), ශ්‍රී ලංකාව 1991 දෙසැම්බර් මාසයේදී සත්කාරක රට ලෙස ක්‍රියා කළ බව තමුන්තාත්සේලාට මතක ඇති. ශ්‍රී ලංකාව මෙම ක්‍රීඩා උළෙලේදී ඉතාම දක්ෂ ලෙස ක්‍රියා කළා. සමස්ත කාර්ය සාධනය අනුව බලන විට දෙවන ස්ථානය දිනා ගන්නට ශ්‍රී ලංකාව සමත් වුණා. අපේ ක්‍රීඩක ක්‍රීඩිකාවන්, විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලින් සහභාගි වූ අය, විශිෂ්ට දස්කම් ප්‍රදර්ශනය කළා. ක්‍රීඩා සඳහා පහසුකම් ඇති කිරීමට අප දරන විශාල වියදම ඵලදායක බව මෙයින් පෙනී යනවා. සංවිධායකයන්ගේ හා පුහුණු කරන්නන්ගේ

**ජනාධිපති කාර්යාලය -
පුස්තකාලය**

මහත්සිය සඳහා උසස් ප්‍රතිඵල ලැබුණා. නැහිගෙන එන නව දකුණු ආසියාවක් පිළිබඳ හැඟීමට මෙම ක්‍රීඩා උළෙලෙන් නව ජීවිතයක් ලැබුණා. ක්‍රීඩා කටයුතුවල යෙදුණු අපේ තරුණ තරුණියන්ගේ මනදොළ පිරුණා.

සමාජිකය

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, ඉකුත් වර්ෂ හතර තුළදී ශ්‍රී ලංකාවට බොහෝ අභියෝගවලට මුහුණ දීමට සිදුවූ බව තමුන්තාන්සේලා දන්නවා. එන්ට එන්ටම වැඩිවන ආරක්ෂක වියදමත්, ගල්ප් අර්බුදයත්, ලෝක ව්‍යාප්තව පැන නැඟුණ ආර්ථික පසුබැස්මත් ඒ අතර මුල්තැනක් ගන්නවා. මෙම බාධා තිබුණද තවත් බොහෝ රටවල් සමඟ සසඳා බලන විට අපගේ කාර්ය සාධනය ඉතා උසස් බව පෙනී යනවා.

දීර්ඝ අරගලයකින් පසු දැන් ශ්‍රී ලංකාව නව ආර්ථික ප්‍රගති ගමනක් අරඹා තිබෙනවා. බාධා ඉවත්කොට ගෙන ඒ සඳහා හොඳින් පේවී සිටිනවා. අපගේ අරමුණ වර්ෂ 2000 වන විට නව කාර්මික සංවර්ධනය ලැබූ රටක තත්ත්වයට පිවිසීමයි. හුදෙක් ආර්ථික වර්ධනය තුළින්ම අපේ ජනතාවගේ අපේක්ෂාවන් ඉටුවන්නේ නැහැ. ඒ නිසා කමයි, යුක්තිය හා අත්වැල් බැඳගෙන යන ආර්ථික වර්ධනයක් ඇති කර ගැනීමට අප තැත් කරන්නේ. ඇත්තවශයෙන්ම, යුක්තියත් සමාජ සාධාරණත්වයත් අපේ නව සමාජයේ මාර්ගෝපදේශක ප්‍රතිපත්ති වෙනවා ඇති.

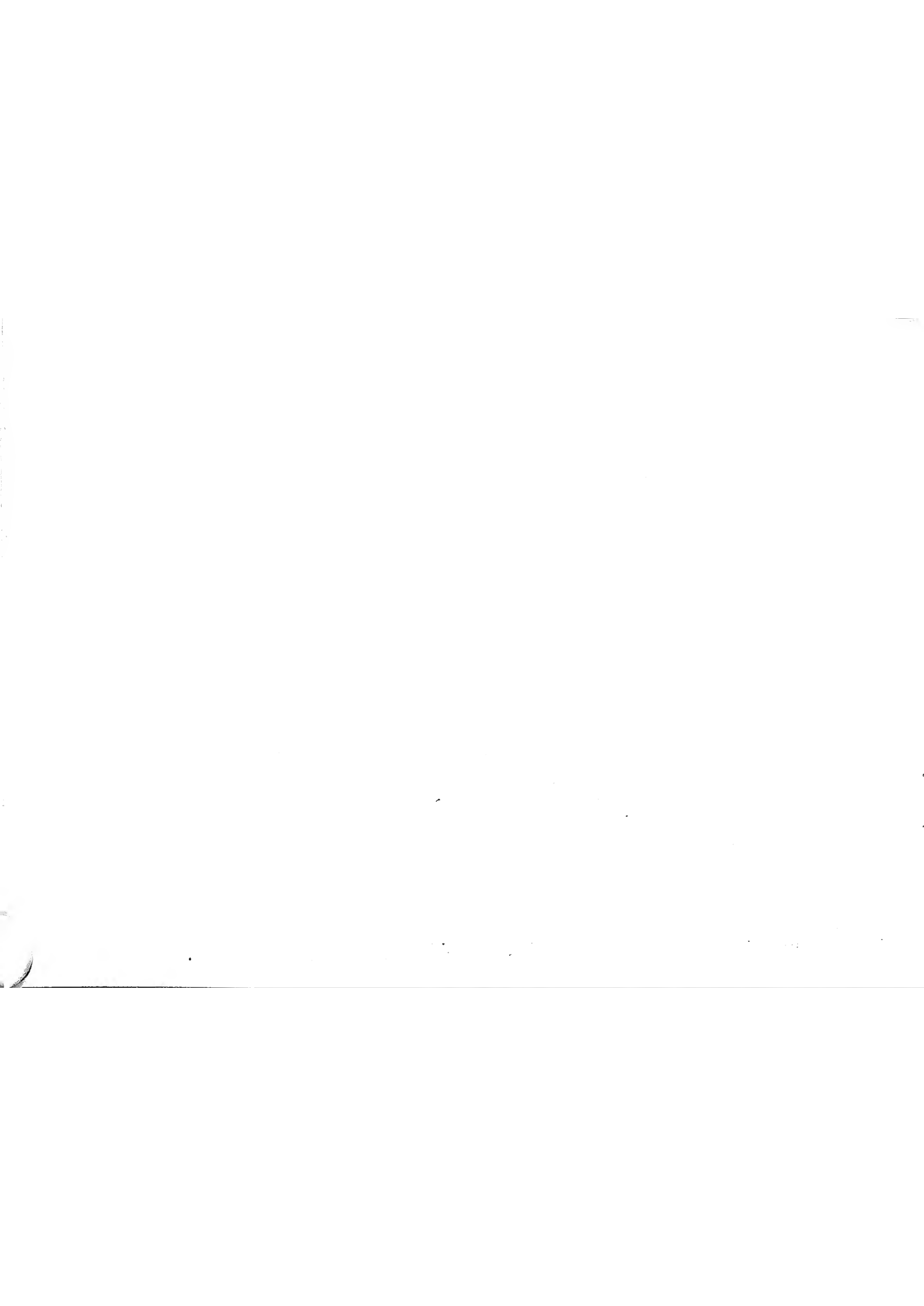
ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, මගේ රජයේ ප්‍රධාන ප්‍රතිපත්තින්, වැඩසටහන් හා ජයග්‍රහණත් මවිසින් සම්පිණ්ඩනය කර තමුන්තාන්සේලා හමුවේ තබනු ලැබුවා. මා කලින් ප්‍රකාශ කළ අන්දමටම, අපේ ප්‍රතිපත්ති මේ රටේ ජනතාව අතර

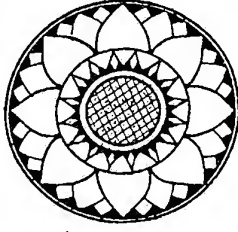
අතිශය විශාල බහුතරය විසින් මැන කාලයේ අවස්ථා කිහිපයකදීම අනුමත කරනු ලැබුවා. බහුපාර්ශ්වීය වශයෙන් මෙන්ම ද්විපාර්ශ්වීය වශයෙන් බැඳුණු පරිත්‍යාගකාර රටවල්වලින් අපට ඉතා විශාල වශයෙන් ආධාර ලැබී තිබෙනවා. විදේශීය මෙන්ම දේශීය ආයෝජකයන් අප කෙරේ විශ්වාසය තබා තිබෙනවා.

අපේ ප්‍රතිපත්තියට විකල්ප වශයෙන් වූ කිසිදු ප්‍රතිපත්තියක් මහජනතාව හමුවේ තබා තිබෙනවාද? මට පෙනෙන හැටියට, කිසිත් එකමුතුකමක්, ගොනුවක් නොමැති, එලදායි බවෙන් හීන, ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් ගොන්නක් පමණයි, ජනතාව හමුවේ තබා තිබෙන්නේ. මේ අවිචාරවත් බොළඳ අදහස් ඉදිරිපත් කරන අය අතර වත් පොදු එකඟත්වයක් ඇත්තේ නැහැ. මේ අදහස් ක්‍රියාත්මක කළොත් සැකෙන් බියෙන් පිරුණු සමාජ ජීවිතයකුත්, දේශපාලන අස්ථිර බවකුත්, ආර්ථික විනාශයකුත් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

මා ඉහතින් සඳහන් කළ මගේ රජයේ ප්‍රතිපත්තින් වැඩසටහනුත් නිසා එවැනි අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක් උදාවීම වළක්වාලිය හැකිවෙනවා. මෙම ප්‍රතිපත්ති හා වැඩසටහන් අපගේ ජනතාවක් මාතෘභූමියත් සාමය, සංවරය හා සමෘද්ධිය කරා යන මාර්ගයේ තව තවත් ඉදිරියටම කැඳවා ගෙන යනු නිසැකයි.

සෑමට තෙරුවන් සරණයි.
තමුන්තාන්සේලාට ස්තූතියි !

மாண்புமிக் உறுப்பினர்களே,

இரண்டாவது பாராளுமன்றத்தின் நான்காவது அமர்வின் அங்குரார்ப்பணம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். அந்த அங்குரார்ப்பண வைபவம் 1991, செத்தெம்பர் மாதம் 24 ஆந் திகதி செவ்வாய்க்கிழமையன்று இடம்பெற்றது. அத்தருணத்தில் நாங்கள் கண்ணுற்றது என்ன? அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடொன்றின் தவறான உபயோகத்தை நாங்கள் கண்ணுற்றோம். அது மக்களது விருப்பத்தினை இழித்துரைப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட அழகற்ற முயற்சியாகும். அது வெட்கமற்றதும் தவறான முறையில் செய்யப்பட்டதுமான சதியாகும்.

இது மிகவும் இரகசியமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சதியென்றே கூறுதல் வேண்டும். மாண்புமிக் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் புதினத்தாள் ஒன்றுக்கு கொடுத்த பேட்டியின்மூலம் இந்தச் சதி அம்பலத்துக்கு வந்தது. அந்தப் பேட்டியிலிருந்து சில பகுதிகளை நான் இப்பொழுது எடுத்துரைக்கின்றேன் :-

“இன்று மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்டு வரும் விடயமான அரசியல் குற்றச்சாட்டுகையானது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதொன்றல்ல. நாங்கள் இந்தச் செயல்முறைபற்றி சிலகாலமாக ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களோடு கலந்தாலோசித்து வந்துள்ளோம். இந்த கலந்துரையாடல்கள் மிகவும் இரகசியமாக இடம்பெற்றன.”

“ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அங்கத்துவம் போதா திருந்தபடியால் அரசியல் குற்றப்பிரேரணையை ஏனையோரது உதவியின்றி பிரேரிக்க முடியாதவர்களாக இருந்தோம். அத்தகைய நடவடிக்கையானது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அமைச்சர்களையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்டவொரு குழுவினரின் உதவியுடன்தான் எடுக்கக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே, இதற்கு அவர்கள் உதவியளிக்க இணக்கம் தெரிவித்தபோது நான் பேருவகை அடைந்தேன்.”

இந்தச் சதியாளர்கள் மாண்புமிக் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு பிரேரணையொன்றைச் சமர்ப்பித்து

இருந்தனர். இதுதொடர்பாக, மாண்புமிக் சபாநாயகர் அவர்கள் 1991, ஆகஸ்ட் மாதம் 28 ஆந் திகதியைக் கொண்ட கடிதமொன்றை எனக்கு அனுப்பினார். அதில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டு இருந்தது :-

“இலங்கை அரசியலமைப்பின் 38 ஆம் உறுப்புரையின் 2 ஆம் பந்தியின் (அ), (ஆ) ஆகிய உப பந்திகளின் தேவைப்பாடுகளுக்கமைவான தீர்மானமொன்று என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதென்பதை தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு இதனை எழுதுகின்றேன்.

எனவே, 70 (1) ஆம் உறுப்புரையின் (இ) வாசகத்துக்கு தங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றேன்.”

மேற்சொல்லப்பட்ட கடிதத்தின் நிழற்படப் பிரதியினை இதுகாத்து இணைப்பு (அ) இல் தரப்பட்டுள்ளது.

70(1) உறுப்புரையின் (இ) வாசகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது யாது? அதன்மூலம் பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கும் தேர்தலொன்றை நடாத்துமாறு பணிப்பதற்கும் சனாதிபதிக்குள்ள தற்றுணிபுத் தத்துவத்தை இடைநிறுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சில தினங்களுக்குள்ளே சதித்திட்டம் அம்பலத்துக்கு வரத் தொடங்கியது. சதிகாரர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரது கையொப்பங்களைப் பெற்றுக்

கொண்டிருந்தனர். இந்தக் கையொப்பங்களுட் பல ஏமாற்றுக்கையின்மூலமும் மோசடியான வழிகளின் மூலமும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆனால், இறுதியில் சத்தியமே வென்றது. 1991, ஒக்டோபர் மாதம் 07 ஆந் திகதியன்று மாண்புமிக் சபாநாயகர் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு இன்னொரு கடிதம் கிடைத்தது. அக்கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது :-

“அரசியலமைப்பின் 38 (2) ஆம் உறுப்புரையின் கீழான பிரேரணையொன்று என்னால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதைத் தெரிவித்து நான் தங்களுக்கு அனுப்பிய 1991, ஆகஸ்ட் மாதம் 28 ஆந் திகதிய கடிதம் சம்பந்தமாக.

சம்பந்தப்பட்ட பிரேரணைபற்றி மேல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதெனவும், நான் தங்களுக்கு அனுப்பிய மேற்சொல்லப்பட்ட கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள காரணத்தினால் சொல்லப்பட்ட பிரேரணை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக கருதக்கூடாது எனவும், சொல்லப்பட்ட பிரேரணைபற்றி அறிவித்தல் கொடுத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு நான் எழுத்துமூலம் அறிவித்து உள்ளேன் என்பதை தங்களுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு இந்தக் கடிதத்தை அனுப்புகின்றேன்.”

இந்தக் கடிதத்தின் நிழற்படப் பிரதியினை இதுகாத்து இணைப்பு (ஆ) இல் தரப்பட்டுள்ளது.

இக்காலகட்டத்தில் எமது கட்சியைச் சேர்ந்த சதிகாரர்கள் சிலர் இனங் காணப்பட்டு வந்தனர். சொல்லப்பட்ட பிரேரணையின் உள்ளடக்கமும் அதில் கையொப்பமிட்டவர்களின் பெயர்களும் இதுகாறும் அம்பலத்துக்கு வரவில்லை. எங்ஙனமாயினும் சம்பந்தப்பட்ட பிரேரணையெனச் சொல்லப்பட்ட அநாமதேய, இழிதகவான துண்டுப் பிரசுரமொன்று பிரசாரத்துக்கு விடப்பட்டிருந்தது.

இந்தச் சதிகாரர்களுள் எமது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு காரணங்களால் மனமுடைவு அடைந்தவர்களாக இருந்தனர். ஒழுக்க நெறிக் கோவையொன்றின் மூலம் ஒழுக்காற்றினை வினைப்படுத்துவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. சமூக அநீதிகள் தொடர்ந்திருப்பதைத் தடுப்பதற்கென எனது அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்பட்ட பயன்மிகு நடவடிக்கைகள் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. சொந்த உறவுகளின் மூலம் அரசாங்கத் துறையில் தொழிலமர்த்துகை செய்வதற்குப் பதிலாக தகைமையை மாத்திரம் கருத்திற்கொண்டு நியமனங்கள் வழங்கும் கொள்கை அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்றுத்துறை அதிகாரிகள் தமது தற்றுணர்பின்படி நடவடிக்கை எடுக்கவிருந்த தத்துவங்களைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. கடமை செய்யும்போது அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய கோட்பாடுகள், அளவுகோல்கள், வழிகாட்டு கைகள் முதலியவற்றை விதித்தல் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

வறியமக்களை அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளியல் ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் சுரண்டுவதற்கிருந்த வழிகள் படிப்படியாக அடைக்கப்பட்டு வருவதை இந்த சதிகாரர்கள் கண்டறிந்தனர். சில சமூக விரோதச் சக்திகளின் ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அந்தச் சமூக விரோதச் சக்திகள்தான் எனது அரசாங்கத்தின் பயன்மிக்கதும் முன்னேற்றகரமானதுமான கொள்கைகளை வெறுத்தவர்கள் ஆவர். பயங்கரவாதத்திலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்குமட்டுமே அவர்கள் என்னை ஆதரித்தனர். அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்தனர் எனினும் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் வைப்பதற்குரிய மாற்றுத் திட்டமொன்று அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. பொதுமக்களது விருப்பத்தினைப் பழித்துரைப்பதற்கு அவர்கள் எடுத்த முயற்சி தோல்வியடைந்தது.

பொதுமக்களால் சட்டமுறைப்படி தேர்தலின்மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்கு எதிர்க்கட்சியுடன் சூழ்ச்சி செய்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 10 பேரும் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை எதிர்த்து அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தனர். உயர்நீதிமன்றம் இந்த வெளியகற்றுகைகள் சட்டமுறையானவை எனவும் நீதியானவை எனவும் தீர்ப்பு அளித்தது. இறுதியில் எமது கட்சியைச் சேர்ந்த இந்தச் சதிகாரர்கள் பாராளுமன்ற ஆசனங்களை இழந்தனர்.

நீதிபதிகள் மூவரைக்கொண்ட நீதிபதிக்குழுவுவான்றால் சதிகாரர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த வழக்கு விசாரணை செய்யப்பட்டது. இந்த வழக்கு விசாரணையின்போது சதிகாரர் இருவர்களுடைய நடத்தை சம்பந்தமாக, அவர்களுக்கு எதிரான கண்டனங்கள் அடங்கிய கருத்துக்கள் சில நீதிபதிகளால் தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்தன. திரு. லலித் அத்துலத்முதலியும், திரு. ஜி. எம். பிரேமச்சந்திராவும் இந்த இருவராவர். நீதிபதி மார்க் பெர்ணாந்து அவர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பின் ஒரு பகுதியை நான் இப்பொழுது எடுத்துரைக்கின்றேன் :-

“அவர்கள் அமைச்சரவைக்குப் பொய்சொல்லி அமைச்சரவையோரை ஏமாற்றினார்கள், அமைச்சரவையானது அரசாங்கத்தை நெறிப்படுத்தி அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் கூட்டுப்பொறுப்பு என்ற அடிப்படையில் செயல்படுகின்றது. எனவே, அரசாங்கத்தின் செயற்படுத்துகைக்கு இன்றியமையாத பற்றுறுதியும், விசுவாசமும், ஏமாற்றுகை காரணமாக முற்றாகவே இழந்துவிடும்.”

இத்தகையவர்கள் மீது மேலும் பொதுமக்கள் விசுவாசம் வைக்க முடியுமா ?

உண்மையில் அவர்களுடைய சதித்திட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது என்ன? அவர்கள் இந்த சதிகாரர்களைப் பதவியில் அமர்த்துவதற்கு உதவிய அதேகொள்கைகளுக்குக் குழிப்பறிப்பதற்கு மேற்

கொள்ளப்பட்ட சதித்திட்டமாகவே அது இருந்ததென்பது தெளிவாகும். இன்று அவர்கள் அந்தக் கொள்கைகளைத் தாக்கி வருக்கின்றனர். பொதுமக்களால் மீண்டும் மீண்டும் நிராகரிக்கப்பட்டவர்களுடன் அவர்கள் ஓர் உடன் படிக்கைக்கு வந்துள்ளனர். நிராகரிக்கப்பட்ட சக்திகளை மீண்டும் பதவிக்குவர உதவிபுரியத்தான் இந்த உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டுள்ளனர். 1970 ஆண்டுகளில் நிலவிய இருண்டயுகத்துக்கு இந்த நாட்டைக் கொண்டு செல்வதற்குத்தான் அவர்கள் முயன்று வருகின்றனர். பற்றாக்குறைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் மட்டுப்படுத்தல்களையும் மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டு வர அவர்கள் விரும்புகின்றனர். உண்மையில் தமது தன்னலமிக்க சொந்தச் சிறப்புரிமைகளை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்கள் விரும்புகின்றனர். பொதுமக்களைத் தொடர்ந்தும் அவலநிலையிலும் கொத்தடிமையிலும் வைக்கும் சர்வாதிகார நிருவாகத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். தன்னலவாத வர்க்கப் போராட்டம் தான் இன்று மேலோங்கி இருக்கின்றது. அரசியல் கட்சிப் போட்டியாக அதனைக் கருதமுடியாது. இதனை இன்று அப்பட்டமாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

1988, திசெம்பர் மாதத்தில் இடம்பெற்ற சனாதிபதித் தேர்தலில் பொதுமக்கள் என்னை சனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கு எதிராக உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அந்த வழக்கு நீதிபதிகள் ஐவரைக் கொண்ட நீதிபதிக்குழுவினால் விசாரணை செய்யப்

பட்டது. அக்குழுவுக்கு மாண்புமிக்க பிரதம நீதியரசரே தலைமைதாங்கினார். நீதிபதிகள் ஐவரைக்கொண்ட குழு, நான் சனாதிபதிப் பதவிக்கு முறைப்படி தெரிவு செய்யப் பட்டவன் என ஏகமனதாகத் தீர்ப்பளித்தது. எனக்கு வழக்குச் செலவுகளும் வழங்கப்பட்டன. இந்தத் தீர்ப்பின்போது இன்னொரு முக்கிய விடயமும் அம்பலத்துக்கு வந்தது. அந்த முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் ஜே. வி. பி. கொடுங்கோன்மை இயக்கத்தினால் மிகப் பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்ட கட்சி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி என்பதாகும். பிரதம நீதியரசரது தீர்ப்பிலிருந்து ஒரு பந்தியை நான் இப்பொழுது எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். அது வருமாறு :-

“அறிக்கையிடப்பட்ட சான்றுகளின்வண்ணம் ஜே. வி. பி. இன் அச்சுறுத்தலினதும் வன்முறையினதும் தாக்கம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின்மீதும் அதன் ஆதரவாளர்கள் மீதும் ஏவப்பட்டிருந்ததென்பதுபற்றியும் அதே தாக்கம் 1988.12.19 ஆம் திகதி வாக்களிக்க வந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெரிதும் குறைப்பதற்கு ஏதுவாயிற்று என்பதுபற்றியும் நாங்கள் திருப்தியடைந்துள்ளோம்.”

பெருந்திரளான வாக்காளர்கள் வாக்களிப்பதற்கு வருகை தந்திருப்பின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வேட்பாளர் என்றவகையில் எனக்கு கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்த பெரும்பான்மை மேலும் அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருந்ததென்று நீதியரசர் எஸ். பி. குணவர்த்தனா அவர்கள்

தமது தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தப் பந்தியை எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். அது வருமாறு :-

“எனவே, அத்தகைய சூழலின் கீழ் மனுதாரருக்கு நன்மையக்குமாறு தேர்தல் பெறுபெறு மாற்ற முற்றிருக்கலாமெனத் தக்க காரணங்களோடும் நியாயமான முறையிலும் ஆராயுமிடத்து, அதற்கு முற்றிலும் வித்தியாசமான விளைவுதான் ஏற்பட்டிருக்கலாமெனப் புலப்படும். அதாவது, வாக்களிப்பதற்கு அதிக எண்ணிக்கையினரான வாக்காளர்கள் சமூகம் அளித்திருப்பின் அதன் நன்மை முதலாவது எதிர்வாதிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அதிக வாய்ப்பு இருந்தது. அவருக்குக் கிடைத்த பெரும்பான்மை மேலும் அதிகரித்திருக்கலாமென்பதே அதன் கருத்தாகும்.”

வாக்குப்பலம் துப்பாக்கிப் பலத்தை முறியடித்த தென்பது தெள்ளிதின் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பொதுமக்களது துணிவும் விருப்பமுமே இறுதி வெற்றியைக் கண்டது.

மக்கள் விருப்பத்தின் வெளிப்பாடு

1988 முதல் 1992 வரை நாங்கள் பொதுமக்களது விருப்பத்தினை ஐந்துமுறை பரிட்சித்துப் பார்த்துள்ளோம். 1988 இல் மாகாணசபைத் தேர்தல்கள், சனாதிபதித் தேர்தல்கள் ஆகிய இரண்டு தேர்தல்கள் இடம்பெற்றன. அதேபோன்று, 1988 இல் 5 இடைத் தேர்தல்களும் நடாத்தப்பட்டன. 1989 இல் பாராளுமன்ற

பொதுத் தேர்தலை நடாத்தினோம். 1991 இல் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளுக்கான தேர்தல்களை நடாத்தினோம். தற்பொழுது 1993 இல் நாங்கள் மாகாணசபை தேர்தல்களை நடாத்துகின்றோம். எமது சனநாயக ஆட்சிமுறையின் ஒழுங்கானதும் அசைக்க முடியாததுமான அம்சமாக தேர்தல்கள் விளங்கி வருகின்றன. சகல தேர்தல்களிலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிவாகை சூடியதென்பதும் 5 இடைத் தேர்தல்களில் நான்கு ஆசனங்களை வென்றெடுத்த தென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தோல்வியடைந்து இருக்கும்போது மாத்திரம் சனநாயகத்துக்கு ஆலாத்தி எடுப்பவர்களின் கடந்தகாலச் சாதனைகள் யாவை? தேர்தல்களை மீண்டும் மீண்டும் ஒத்திவைத்தனர். 2/3 பங்கு பெரும்பான்மையினைப் பயன்படுத்தி பாராளுமன்றத்தை நீடித்தனர். நீதி ஆய்வுக்கு உட்படாத காரணங்களில்லாமல் உள்ளூர் அதிகார சபைகளை கலைத்தனர். உரிய திகதிகளில் தேர்தல்களை நடாத்தத் தவறினர். உள்ளூர் அதிகாரசபைகளை விசேட ஆணையாளர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்தனர்.

அராஜகத்திலிருந்தும் சர்வாதிகாரத்திலிருந்தும் நாங்கள் சனநாயகவாதத்தை பேணிப் பாதுகாத்துள்ளோம். அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கும் அரசியலமைப்பொன்று இன்று எங்களுக்கு இருக்கின்றது. இந்த உரிமைகள் நீதிமன்றங்களின் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படக் கூடியனவாகும். இன்று

நாங்கள் எமது சுயாதீன நிதித்துறைபற்றி பெரு மையடையக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றோம்.

இன்றைய அரசாங்கத்தைவிட அண்மைக்காலத்தில் எந்த அரசாங்கத்தினாலும் தொடர்புச் சாதனங்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் வழங்கப்படவில்லை எனலாம். உண்மையில் எமது அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளில் ஒன்றாகக் கருத்துத் தெரிவித்தல் சுதந்திரமும் அமைந்துள்ளது. எனவே கருத்துத்தெரிவித்தல் சுதந்திரத்தின் மீறுகையானது நீதியாய்வுக்கு உட்படுத்தக்கூடியதொன்றாகும்.

எந்தப் புதினத்தாள் நிறுவனத்தினையும் பொறியிட்டு அடைத்து வைக்காமல் இருப்பது எமது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். லேக் ஹவுஸ் நிறுவன விவகாரத்தில் இடம்பெற்றதைப்போன்று விசேட சட்டவாக்கத்தின்மூலம் எந்தப் புதினத்தாள் நிறுவனத்தையும் நாங்கள் சுவீகரிக்க மாட்டோம். நாட்டின் சட்டங்களை மீறுகின்ற எவருக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டத்தின்மூலம் அதிகாரமளிக்கப்பட்டவர்களது கடமையாகவே அத்தகைய செயல்கள் இருக்கின்றன.

எனது அரசாங்கம் எப்பொழுதும் தொடர்புச் சாதனங்களின் சுதந்திரத்தைப் போற்றி வந்துள்ளது. தொடர்புச் சாதனச் சுதந்திரம் என்னும்போது தீங்கிழைக்கும் தகவல்களையும் தவறான தகவல்களையும் பரப்புதல் என பொருள் கொள்ளக்கூடாது. தொடர்புச் சாதனங்கள் மக்கள் அபிப்பிராயங்களுக்கும் அபிலாசை

களுக்கும் குரல்கொடுத்தல் வேண்டும். அவை, நியாயமான கண்டனங்களைத் தெரிவிப்பதில் ஈடுபாடு கொள்ளாதல் வேண்டும்.

இன்று தொடர்புச் சாதனங்கள்பற்றி அக்கறை கொண்டுள்ள உலகமக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் சம்பந்தமாக காலத்துக்குப் பொருத்தமான வினாக்கள் சிலவற்றை எழுப்பி வருகின்றனர். இவை, பத்திரிகைச் சுதந்திரத்துக்கு உரியனவாகும். பத்திரிகையாளர்கள் சுதந்திரமாக எழுதும் அளவுக்கு சுதந்திரத்தைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனரா என்று ஒரு வினாவை எழுப்புகின்றனர். தொடர்புச் சாதனங்களில் வேலை செய்பவர்கள் ஒழுக்கநெறிகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்களா? அல்லது ஏனையோருக்கு ஒழுக்கநெறிகளைக் கடைப்பிடிக்குமாறு உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டே இருக்கின்றார்களா? என்ற வினாவினையும் எழுப்புகின்றனர். சுதந்திரத் தொடர்புச் சாதன இயக்கங்கள் எனக் கூறிக்கொள்ளும் இவர்கள் முதலாவதாக பத்திரிகை உடைமையாளர்களது கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள ஏன் முயற்சி எடுக்கக்கூடா தென்ற வினாவையும் எழுப்புகின்றனர். அதேபோன்று பத்திரிகை உரிமையாளர்களிடமிருந்து விடுதலை பெறுவதுதான் தற்போதைய தேவையாக இருக்கின்ற தல்லவா என்ற வினாவையும் எழுப்புகின்றனர்.

அமைதியையும் சகஜநிலையினையும் நிலைநாட்டுதல்

ஜே. வி. பி. பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடிய காலத்தில் நடந்தவற்றை நாங்கள் இன்று மறந்தவர்களாக இருக்கின்றோம். 1338 இ.பொ.ச. பஸ்வண்டிகள்

தாக்கப்பட்டு சேதப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றுள் 492 வண்டிகள் எரிக்கப்பட்டன. இதன்விளைவாக பயணப் போக்குவரத்து செயலிழந்தது. நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 662.2 மில்லியன் ஆகும். 69 தனியார் பஸ்வண்டிகள் நாசமாக்கப்பட்டன. அரசாங்கத்துறைக்கும் தனியார் துறைக்கும் சொந்தமான 170 தொழிற்சாலைகள் அழிக்கப்பட்டன. இவற்றின் காரணமாக பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட நட்டம் சுமார் ரூபா 1,178 மில்லியன் ஆகும்.

549 அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அதன் காரணமாக நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட நட்டம் ரூபா 500 மில்லியன் ஆகும். வீடுகள், கடைகள் போன்ற 875 தனியார் கட்டிடங்கள் நாசமாக்கப்பட்டன. பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட நட்டம் ரூபா 350 மில்லியன்கள் ஆகும். இவ்வாறு சகல துறைகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதம் ரூபா 15,000 மில்லியனையும் விஞ்சியுள்ளது. நாட்டுக்கு இல்லாமல் போன வருமானம் சுமார் ரூபா 31,000 மில்லியன் ஆகும்.

ஜே. வி. பி. பயங்கரவாதிகள் ஈவிரக்கமின்றி 6,500 க்கும் மேற்பட்ட அப்பாவி மக்களைப் படுகொலை செய்தனர். இங்ஙனம் கொலை செய்யப்பட்டவர்களுள் சுமார் 2,000 பேர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் ஆவர். அவர்களுள் சுமார் 1,800 பேர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். பயங்கரவாதிகள் பௌத்த பிக்குமார்களையும் ஏனைய மதங்களைச் சேர்ந்த குருமார்களையும் விட்டுவைக்க வில்லை. அரசாங்க ஊழியர்களும் மருத்துவர்களும் எந்திரிகளும் படைதாங்கு சேவையினரும் பொலிசுப்

படையினரும் தொடர்புச் சாதன நிபுணர்களும் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களும் கல்விமான்களும் ஈவிரக்கமின்றிக் கொல்லப்பட்டனர்.

பல்கலைக்கழகங்கள் காலவரையறையின்றி மூடப்பட்டு இருந்தன. வருடத்தின் பெரும் பகுதியில் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டு இருந்தன. கடதாசித் துண்டுகளுக்கும் வதந்திகளுக்கும், முழுச் சமுதாயமே செயலிழந்த நிலைக்குக்கொண்டுவரும் அபாரசக்தி இருந்தது. அச்சமும் சந்தேகமும் தாண்டவமாடின.

இன்று, நிலைமை அதற்கு முழுமாறானதாகும். வடக்கு, கிழக்கின் சில பகுதிகள் தவிர்ந்த நாட்டின் ஏனைய பகுதிகள் யாவற்றிலும் சகஜநிலையினை ஏற்படுத்தி உள்ளோம். இன்று தீர்வுகாண வேண்டிய ஒரேயொரு முக்கிய பிரச்சினை மட்டுமே இருக்கின்றது. எம்மால் உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்கவேண்டிய தேவையாக அது இருக்கின்றது. அந்தத் தேவையானது வடக்கு, கிழக்குப் பிரச்சினைக்கு அமைதியான தீர்வினைக் காண்பதாகும். எமது தாய்நாடு பிளவுபட்டுப் போவதை நாங்கள் தடுத்தல் வேண்டும். எமது நாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களும் சமாதான சகவாழ்வு வாழக்கூடிய வசதிகளை நாங்கள் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்தால் பாதுகாப்புச் செலவினம் குறையும். 1989 இல் அந்தச் செலவினம் ரூபா 800 கோடியாக இருந்தது. இன்று அது, சுமார் ரூபா 2,300 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த பெறுமதிமிக்க வளங்களை மக்கள்

அனைவரினதும் வாழ்க்கைத்தரத்தினை மேம்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தலாம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அப்பாவி மக்கள் பலரது உயிரினைக் காப்பாற்றலாம்.

கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக, நாட்டினை அல்லோலகல்லோலப்படுத்திய மொழிப் பிரச்சினை இப்பொழுது தீர்ந்துவிட்டது. சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும மொழிகளாக உள்ளன. படைதாங்கு சேவைகள் பொலிசுப்படை உள்ளிட்ட அரச சேவைகளுக்குச் செய்யப்படும் ஆட்சேர்ப்புக்கள் யாவும் தகைமையின் அடிப்படையிலும் இனவிகிதாசாரத்தின் அடிப்படையிலும் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக ஏழு போராளிக் குழுக்கள் சனநாயக நிரோட்டத்தில் சேர்ந்துள்ளன. எல். ரீ. ரீ. ஈ. இயக்கத்தின் அரசியல் பிரிவும் தேர்தல் ஆணையாளர் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வடக்கு கிழக்குப் பிரச்சினைக்கு நாங்கள் அரசியல் தீர்வொன்றைக் காணுதல் வேண்டும். சகல அபிப்பிராயங்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும். சகல அபிப்பிராய பேதங்களும் கூர்ந்து நோக்கப்படும். சர்வகட்சி மாநாட்டின்போது தெரிவித்த கருத்துக்களும் குறித்துக் கொள்ளப்படும். பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவின் சிபாரிசுகளை ஆவலுடன் காத்து நிற்கின்றோம். அச்சிபாரிசுகள் கிடைத்த பின்னர் அரசாங்கம் உறுதியான முடிவொன்றை எடுக்கும். முடிவு எடுத்த பின்னர் நாங்கள் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவோம்.

இத்தருணத்தில், 1962 இல் ஐக்கிய அமெரிக்க காங்கிரஸ் சபையில் சனாதிபதி ஜோன் எப். கென்னடி உரையாற்றியபோது தொவித்த வருவது கூறலைப் போன்ற ஒரு கருத்தினை எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். அது வருமாறு :-

“அமைதியான தீர்மானங்களின் அமுலாக்கத்துக்குத் தடைசெய்யும் ஆட்களின் காரணமாக வன்முறைப் புரட்சிகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.”

இந்த ஆண்டில் நாங்கள் “அனுபுது மிகிந்து ஜயந்தியைக்” கொண்டாடுகின்றோம். இற்றைக்கு 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மகாமகிந்த தேரர் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்தருளினார்கள். அவர்கள் உபதேசித்த புத்த பகவானின் போதனைகள் காரணமாக நாங்கள் நாகரீகமடைந்தோம். எமது கையிலிருந்த ஆயுதக் கருவிகளை கீழே வைத்து அறவழிக் கருவியினை ஏந்திய நானும் அதுவாகும். “அனுபுது மிகுந்து” ஜயந்தியை முன்னிட்டு வடக்கு, கிழக்கில் இடம்பெறுகின்ற ஆயுதப்போரை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு திடசங்கற்பம் கொள்வோம்.

பொருளாதார முன்னேற்றம்

இரண்டு முக்கிய குறிக்கோள்களை எய்தும்பொருட்டு பொருளியல் கொள்கைகள் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு குறிக்கோள் பொருளாதாரத்தை நிலைப்படுத்துகையாகும். மற்றையது உறுதியான

வளர்ச்சியினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதேயாகும். 1989 இல் எமது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சிவீதம் 2.3 ஆகும். அன்றுதொட்டு நாங்கள் சுமார் 5 சதவீதத்தைக் கொண்ட சராசரி வளர்ச்சி வீதத்தினை பேணி வந்துள்ளோம். 1990 இல் பணவீக்கம் அநேகமாக 22 சதவீதத்தை அடைந்திருந்தது. அது, 11 சதவீதத்துக்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

வளர்ச்சியின் முக்கிய உந்து சக்தியாக கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் உருவெடுத்துள்ளன. கைத்தொழில் வளர்ச்சியானது ஆண்டொன்றுக்கு 11 சதவீதம்வரை அதிகரித்து உள்ளது. தற்பொழுது எமது ஏற்றுமதிகளுள் 65 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்டவை கைத்தொழில் உற்பத்திகளாக உள்ளன. ஆடைகளின் ஏற்றுமதி முதலிடம் வகித்து வருகின்றது. அது, மொத்த ஏற்றுமதிகளின் 50 சதவீதமாக இருக்கின்றது.

1989 இல் ரூபா 56,175 மில்லியனாக இருந்த ஏற்றுமதிகளின் மொத்தப் பெறுமதி 1991 இல் ரூபா 84,378 மில்லியன்வரை அதிகரித்தது. இந்த 50 % அதிகரிப்பானது சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. தற்காலிகமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்களை உற்றுநோக்குமிடத்து, 1992 இல் உற்பத்திகள் 20 % இற்கும் மேல் அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கடந்த மூன்று ஆண்டுக்காலத்தில் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி தீவிரமாக அதிகரித்தது. 1989

இல் ரூபா 28,479 மில்லியனாக இருந்த அவற்றின் பெறுமதி 1991 இல் ரூபா 50,736 மில்லியன்வரை அதிகரித்தது. இது, 78 வீத அதிகரிப்பாகும். 1992 இல் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் வளர்ச்சி 25 வீதத்துக்கும் மேற்பட்டதாக இருக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1988 இல் வரவுசெலவுப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் நூற்றுக்கு 15 வீதத்தையும் விஞ்சியிருந்தது. இது, இப்பொழுது நூற்றுக்கு 9 வீதத்திற்கும் குறைவாக இருக்கின்றது. 1993 ஆம் ஆண்டில் அது 8 சதவீதம்வரை மேலும் குறைவுறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனது அரசாங்கம் வங்கிமுறைமையிலிருந்து கடன்களைப் பெறும் வழக்கத்தைக் கைவிட்டுள்ளது. அதன்மூலம் வரவு செலவுத் திட்டத் துண்டுவிழுதலுக்கு வேண்டிய நிதிகளைப் பெறும்பொருட்டு நாணயத்தாள்களை அச்சிடுவதையும் நாங்கள் தவிர்த்துள்ளோம். நாணயத்தாள் அச்சிடுதல் காரணமாக பணவீக்கம் பெரிதும் அதிகரிக்குமென்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

1989 - 1992 காலப்பகுதிக்குள் உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்கள் தீவிரமாக அதிகரித்துள்ளன. 1988 இல் ரூபா 26,676 மில்லியனாக இருந்த உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்கள் 1991 இல் ரூபா 48,061 மில்லியனாக அதிகரித்தன. இந்த அதிகரிப்புக்களின் விளைவாக எமது வெளிநாட்டு செலாவணி ஒதுக்குகளுக்கும் சாதனை காணும் அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளன. 1988 இல் எமது வெளிநாட்டு சொத்துக்கள் அமெரிக்க டொலர் 150 மில்லியனுக்கும்

குறைவாக இருந்தன. இந்தத் தொகை இப்பொழுது அமெரிக்க டொலர் 1,500 மில்லியன்வரை அதிகரித்துள்ளது. இதன் காரணமாக செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகளை முழுமையாகவே நீக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மக்களுக்குத் தத்துவங்களை வழங்குதல்

பொதுமக்களுக்குத் தத்துவங்களை வழங்குவதே உண்மையான சுதந்திரத்தின் நோக்கமாகும். 1948 ஆம் ஆண்டில் நாங்கள் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம். அந்நிய ஆட்சியாளரிடமிருந்து உள்நாட்டு ஆட்சியாளரிடம் தத்துவம் கையளிக்கப்பட்டது. ஆனால், உண்மையான தத்துவம் பொது மக்களிடமே வழங்கப்படுதல் வேண்டும். பொருளாதார வகையில் பொதுமக்களுக்குத் தத்துவங்களை வழங்குவதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம். சொந்தக்காலில் எழுந்து நிற்கக்கூடிய வல்லமை அவர்களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

பொதுமக்களுக்குத் தத்துவங்களை வழங்கும் பொருட்டு நாங்கள் பல வழிகளைக் கையாண்டு வருகின்றோம். உணவூட்டல் சக்தியினையும் பொருளாதாரச் சக்தியினையும் அவர்களுக்கு வழங்குவது முதலாவது வழியாகும். "சனசக்தி" யின் மூலமும் 15,000 கருத்திட்ட நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் மூலமும் இச்சக்தியூட்டுவதைச் செய்து வருகின்றோம். இரண்டாவதாக, அம்மக்களது வருவாய்களையும் கொள்வனவுச்

சக்தியினையும் அதிகரித்தல் வேண்டும். உற்பத்தியினை அதிகரிப்பதன் மூலமும் தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலமும் இது சாதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. உண்மையில், 1990 இல் 15.5 வீதமாக இருந்த தொழில்வாய்ப்பின்மை 1992 இல் சுமார் 13 சதவீதத்துக்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பொருளாதார, நிருவாக மீளமைப்புக் காரணமாக அரசாங்கத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் 1.3 மில்லியன் வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட முடிந்தது. முன்றாவதாக, உற்பத்தி அதிகரிப்பினாலும் அதிக விளைவுப்பெருக்கத்தினாலும் விலைவாசிகளை உறுதிநிலையில் பேணுவதற்கு ஆவன செய்தல் வேண்டும். நான்காவதாக, குடும்பச் செலவினத்தை குறைத்தல் வேண்டும்.

தற்பொழுது நாங்கள் சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினூடாக பொதுமக்களுக்கு தத்துவங்களையும் வலுவினையும் வழங்கி வருகின்றோம். சனசக்தி நிகழ்ச்சித்திட்டம் தற்பொழுது அதன் நான்காவது சுற்றில் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றது. அது நாட்டின் முன்றிலொரு பங்கினருக்கு மேலான மக்களுக்கு நன்மை அளித்து வருகின்றது. இதுகாறும் மொத்தமாக 2.2 மில்லியன் பேர்கள் இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் நன்மை அடைந்துள்ளனர்.

15,000 கருத்திட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டமும் மக்களுக்கு வலுவூட்டும் இன்னொரு வழியாகும். இந்தக் கருத்திட்டங்கள்

எமது மக்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உள்ளன. அவை, எமது மக்களுக்கு இயல்பாகவே உள்ள தேர்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள உதவும், இக்கருத்திட்டங்கள் எமது மக்கள் சுதந்திரமாக வாழத் துணைபுரியும். இந்தக் கருத்திட்டங்கள் பொதுமக்களாலேயே தெரிவு செய்யப்படும். அவை, அவர்களாலேயே அமுலாக்கப்படும். அந்த மக்களுக்கே அந்தக் கருத்திட்டங்கள் சொந்தமாக இருக்கும். இந்தக் கருத்திட்டங்கள் உற்பத்தியினையும் தொழில் வாய்ப்பினையும் அதிகரிக்க உதவும். ரூபா 50,000 தொகைக்கான முதல் தவணைப் பணம் ஒவ்வொரு கருத்திட்டத்துக்கும் ஏப்பிறல் 14 ஆந் திகதியன்று வழங்கப்பட்டது. வழங்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூபா 750 மில்லியன் ஆகும்.

1988 இல் சமூக நலத்துறைக்கான செலவினம் ரூபா 1,895 மில்லியன் மட்டுமே. இன்று அது சுமார் ரூபா 10,000 மில்லியன்வரை அதிகரித்துள்ளது. இது, இக்காலப் பகுதியில் ஐந்து மடங்கினையும் விஞ்சியவாறு ஏற்பட்ட அதிகரிப்பாகும்.

வறிய குடும்பங்களினதும் நடுத்தரக் குடும்பங்களினதும் வருமானங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை 1988 ஆம் ஆண்டு முதல் குறிப்பிடத்தக்க சம்பள அதிகரிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. வேதனங்களுக்கு மாத்திரம் அரசாங்கம் தற்பொழுது ரூபா 8,500 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மேலதிகச் செலவினத்தைச் செய்து வருகின்றது. அதே

போன்று ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவுகளையும் அரசாங்கம் அதிகரித்துள்ளது. ஆட்சேர்ப்புக் கொள்கைகளும் பிரதேச வாரியாக இடம்பெற்று வருகின்றன. வருங்காலத்தில் நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடையிலான சமமின்மைகள் நிலவப் போவதில்லை.

இன்று ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின்கீழ் சுமார் 5.1 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றனர். தற்பொழுது தொழிலாளர்கள் தமது ஊழியர் சேமலாபநிதியிலுள்ள பணத்தை பிணையாக வைத்து வீடமைப்புக் கடன்களையும் ஏனைய நன்மைகளையும் பெறக்கூடிய நிலையில் உள்ளனர். ஏற்கனவே 10,000 தொழிலாளர்கள் வீடமைப்புக் கடன்களைப் பெற்றுள்ளனர். அதே நேரத்தில் பணி கொள்வோர் நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தின் கீழ் நன்மை பெறுகின்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1.8 மில்லியன் வரை அதிகரித்துள்ளது. நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தின்கீழ் தற்பொழுது உயர்க் காப்புறுதி, நிரந்தர பெலவீனமடைதல் சார்ந்த காப்புறுதி ஆகியனவும் இதய அறுவைச் சிகிச்சைக்கான பணஉதவி முதலிய நன்மைகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

200 இற்கும் மேற்பட்ட பிரதேச செயலகங்கள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் மேலும் 100 செயலகங்கள் தாபிக்கப்படும். எமது மக்களது வாழ்க்கை முறைகளைப் பெரிதும் மாற்றுவதற்கு இது துணைபுரிந்துள்ளது. நிருவாகம் அம்மக்களது கதவண் டைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம்

ஏராளமான அரசாங்கத்துறை ஊழியர்கள் தமது சொந்த நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர். இதனால், காலமும் பணமும் சேமிக்கப்படுகின்றது.

எமது மக்களது வாழ்க்கையினைப் பண்பு அடிப்படையிலும் கணிய அடிப்படையிலும் சீராக்குவதில் நாங்கள் வெற்றி கண்டுள்ளோம். இலங்கையின் தலா வருமானம் தற்பொழுது அமெரிக்க டொலர் 550 ஆகும். அது, தெற்காசியாவிலுள்ள அதியுயர் தலா வருமானம் ஆகும். பாவனைப் பொருள்களையும் வீட்டுமனைப் பொருள்களையும் துணிமணிகளையும் வாகனங்களையும் மக்கள் என்றுமே கண்டிராதவாறு கொள்வனவு செய்து வருகின்றனர். 1990 இல் மோட்டார் சைக்கிள் வண்டிகள் உள்ளிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட வாகனங்களின் எண்ணிக்கை 6,30,000 ஆகும். இன்று அந்த எண்ணிக்கை 9,00,000 இற்கும் மேற்பட்டதாகும். எமது நாட்டு மக்கள் தெற்காசியப் பிராந்தியத்து நாடுகளில் வாழுகின்ற மக்களைக் காட்டிலும் வளமான வாழ்வினை வாழ்ந்து வருகின்றனரென்பது இதனால் புலப்படுகின்றது.

1988 ஆம் ஆண்டில் எங்களால் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவிருந்த வெளிநாட்டு தொழில் வாய்ப்புகளின் எண்ணிக்கை 28,000 ஆகும். 1992 இல் அது 65,000 வரை அதிகரித்துள்ளது. 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சுமார் 3,00,000 இலங்கையர்கள் வெளிநாடுகளில் தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுள்ளனர். இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் உரிமப் பத்திரம் பெற்ற வெளிநாட்டு தொழில்காண்பு முகவராண்மைகளினூடாகவும் வெளிநாட்டு தொழில்

வாய்ப்புப் பணியகத்தினூடாகவும் நாட்டைவிட்டுச் சென்றவர்களை மட்டுமே குறிக்கின்றன. அரபு நாடுகளுடன் சீரான உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டதன் விளைவாக வளைகுடாப் பிராந்தியத்தில் தொழில் வாய்ப்புகள் அதிகரித்தன. முதன்முதலாக கிழக்கு ஆசியாவிலும் தொழில் வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. 1990 இல் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் தொழில் பெறுவதற்கான தகைமையினைப் பெறும்பொருட்டு தாதிமார்களுக்கான அமெரிக்க நாட்டுப் பரீட்சைகள் கொழும்பில் நடாத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதன்விளைவாக ஏராளமான தாதிமார்கள் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெற்றனர். 1990 இல் உரிமப்பத்திரம் பெற்ற தொழில்காண்பு முகவராண்மைகளுக்கு அரசாங்கம் வரிச்சலுகை வழங்கியது. அந்த முகவராண்மைகளுக்கு வதிவற்றோர் வெளிநாட்டு நாணய கணக்கு வசதிகளும் வழங்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் வெளிநாட்டு தொழில் வாய்ப்புகளின் அதிகரிப்புக்குத் துணை புரிந்தன.

கிராமப் பிரதேசங்களின் அபிவிருத்தி அடித்தளத்தில் கூடுதலான முதலீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வீடமைப்பு, மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், நீர்வழங்கல் முதலிய துறைகளை உற்றுநோக்குமிடத்து இதனைக் காணலாம். இந்தச் செயல்முறையினைத் தீவிரப்படுத்துவதற்கு 50 புதிய இயந்திரக் கருவிக் கூறுகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இது, துரித அபிவிருத்திக்கு வழிகோலும். இது பொருளாதாரத்தைப் பல்கிப் பெருக உதவும்.

மக்கள்மயப்படுத்துகை

மக்கள்மயப்படுத்துகை நிகழ்ச்சித் திட்டமானது பொருளாதார மேம்பாட்டுக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்து வருகின்றது. இந்த நடவடிக்கையால் இதுகாறும் தேக்கமுற்றிருந்த பெறுமதிமிக்க சொத்துக்களை உற்பத்தித் துறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இன்றுவரை 42 கூட்டுத்தாபனங்கள் மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. 5,000 பணியாளர்கள் இந்தத் தொழில் முயற்சிகளில் பங்குகளைப் பெற்று உள்ளனர். அந்தப் பங்குகள் ரூபா 305 மில்லியன் என மதிப்பிடப்பட்டு உள்ளன. 1993 ஆம் ஆண்டின் முதற்பகுதியில் மேலும் 4,000 பணியாளர்கள் பங்குகளைப் பெற உள்ளனர். இந்தப் பங்குகள் ரூபா 225 மில்லியனாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கைநாடு பங்குடைமைசார் சனநாயகத்தை நோக்கி உறுதியாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றதென்பது திண்ணம்.

மக்கள்மயப்படுத்துகை பொதுமக்களது சுகமைகளை அகற்றுவதற்கு உதவும். நீண்டகாலமாக அவர்கள் நடடத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த அரச தாளாண்மைகளின் சுகமைதாங்கிகளாக இருந்து வந்தனர். இந்த அரசத் தாளாண்மைகளின் நடடங்களை ஈடுசெய்யும் பொருட்டு பொதுமக்கள் தமது பணத்தை செலவழிக்க வேண்டியிருந்தனர்.

எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கை போக்குவரத்துச் சபையை எடுத்துக்கொள்வோம். வருடாவருடம் திறைசேரியால்

சுமார் ரூபா 500 மில்லியன் மூலதனப் பங்களிப்பு அந்தச் சபைக்கு வழங்கப்பட்டு வந்தது. மக்கள்மயப்படுத்தப் பட்டபொழுது ரூபா 1,600 மில்லியன் தொகைக்கான சேமலாப நிதியச் சந்தாப் பணங்கள் நிலுவையாக இருந்தபடியால் திறைசேரி அதனைக் கொடுத்துதவியது. வங்கிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட சகல கடன்களும் திறைசேரியாலேயே தீர்க்கப்பட நேர்ந்தது.

பெருந்தோட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். அரசு நிருவாகத்தின் கீழ் அவற்றின்மூலம் திறைசேரிக்கு மாதாந்தம் ரூபா 400 மில்லியன் செலவினம் ஏற்பட்டது. ரூபா 2,000 மில்லியன் அளவிலான வங்கிக் கடன்கள் தீர்க்கப்படாமலே இருந்தன. நேரடியான வரிகளின்மூலமும் மறைமுகமான வரிகளின்மூலமும் தான் மக்களிடமிருந்து திறைசேரிக்குப் பணம் வந்து சேருகின்றது. அந்தப் பணம் அடித்தள வசதிகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கே பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். அந்தப் பணம் மக்களது அடிப்படையான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கே பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

மக்கள்மயப்படுத்துகைமூலம் இத்தொல்லைகளிலிருந்து பொதுமக்களை நாங்கள் விடுவித்துள்ளோம். இந்தத் தாளாண்மைகளின் பங்குடைமையாளர்கள் என்ற அந்தஸ்தை நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கி உள்ளோம். இந்தத் தொழில் முயற்சிகளின் உடைமையில் பங்குகொள்ளும் வாய்ப்பினை பொதுமக்களுக்கு வழங்கியுள்ளோம். மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட தொழில்

முயற்சிகள் இப்பொழுது உற்பத்திவளம் கொண்டவைகளாகவும் இலாபம் உள்ளவைகளாகவும் இயங்குகின்றன.

புனர்வாழ்வளிப்பும் புனரமைப்பும்

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு அவசரகால நிவாரண வசதிகள் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு வருடாந்தம் ரூபா 1,800 மில்லியன் செலவாகின்றது. நடப்பு ஆண்டின்போது நாங்கள் ரூபா 1,811 மில்லியன் தொகையை புனர்வாழ்வளிப்பு புனர்நிர்மாணப் பணிகளுக்காகச் செலவிட இருக்கின்றோம்.

ஜே. வி. பி. பயங்கரவாத இயக்கத்தின்போது அதில் நாட்டங்கொண்டிருந்த தவறான வழியில் இட்டுச் செல்லப்பட்ட இளைஞர்களின் புனர்வாழ்வுப் பணிகள் திருப்திகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதுகாறும் சுமார் 9,500 இளைஞர்கள் புனர்வாழ்வு அளிப்பின்பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 5,500 இளைஞர்கள் நீதிமன்றக் கட்டளைகளின் கீழ் அல்லது பாதுகாப்பு அமைச்சின் விசேட புலனாய்வுக் குழுவின் உத்தரவின் கீழ் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். புனர்வாழ்வளிப்புக்கான செலவானது சுமார் ரூபா 150 மில்லியன் ஆகும். ஜே. வி. பி. இயக்கத்தின் தலைவர்களால் சேர்க்கப்பட்ட ஆதனங்கள் சுவீகரிக்கப்பட்டு உள்ளன. அந்தச் சொத்துக்களைத் தவறான வழியில் இட்டுச்

ජනවාරි කාර්යාල පුස්තකාල

සෙல்லப்பட்ட இளைஞர்களது நன்மைகருதி பயன்படுத்தும் பொருட்டு விரைவில் இளைஞர் நலன்புரி நிதியமொன்று தாபிக்கப்படும். இளைஞர்கள் சம்பந்தமான ஆணைக் குழுவால் விதந்துரைக்கப்பட்ட பல சிபாரிசுகள் ஏற்கெனவே அமுலாக்கப்பட்டுள்ளன. படைதாங்கு சேவைகளிலும் பொலிசுப் படையிலும் உள்ள எமது அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்ட வீரர்களும் வீராங்கனைகளும் அரிய சேவையினை ஆற்றிவருகின்றனர். அப்பாவிக்குடிமக்களைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டு அவர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் சேவைபுரிகின்றனர். அதனை நாம் மதிக்க வேண்டும். அவர்களது நலன்கருதி பல நலன்புரித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்றுறை, கமத்தொழில், கடற்றொழில், சமூக பொருளியல் அடித்தளம்

துரித கைத்தொழில்மயமாக்குகை எனது அரசாங்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. இந்த முயற்சிகளில் நாங்கள் வெளிநாட்டு முதலீட்டினையும் ஏற்றுமதி நெறிப்பட்ட வளர்ச்சியினையும் வறுமை ஒழிப்புப் பணிகளையும் பயன்சூர்முறையில் சேர்த்துக் கொண்டு உள்ளோம். மாபெரும் அபிவிருத்தித் திட்டமொன்றின் தோற்றுவாய் மட்டுமே 200 ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் மூலம் காணப்படலாம். இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் மூலம் 100,000 இற்கு மேற்பட்ட தொழில் வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு உள்ளன. நேரொத்த பல கருத்திட்டங்களின் நன்மைகள் விரைவில்

நாடெங்கிலும் உணரக்கூடியதாக இருக்கும். அடுத்த சில ஆண்டுகளில் உள்ளூர் மூலப்பொருள்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் மாபெரும் கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு இந்தக் கருத்திட்டங்கள் அத்திவாரமாக அமையும்.

சிறிய மற்றும் நடுத்தர பரிமாணத்தைக் கொண்ட கைத்தொழில்களுக்கு எமது கைத்தொழில்மயமாக்குகைத் திறமுறையில் முதலிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனது அரசாங்கம் இந்தத் துறையினை எமது அபிவிருத்திப் பணிக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்து வருகின்றது. இதன்மூலம் சுமார் 15,000 புதிய வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

நவீனமயப்படுத்துகையினையும் தாராளமயப்படுத்துகையினையும் நாடிச்செல்லும் கமத்தொழில் அபிவிருத்திக் கொள்கையொன்று எமக்கு இருக்கின்றது. கமத்தொழில் உற்பத்தியானது இறக்குமதி - ஏற்றுமதிப் போட்டியுடன் இயங்கும் ஒரு துறையாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சந்தைநெறிப்பட்ட போக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறிக்கோள்களைக் கருத்திற்கொண்டு தேயிலை, இறப்பர், தேங்காய் ஆகியவற்றின்மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த சகல ஏற்றுமதி வரிகளும் நீக்கப்பட்டுள்ளன. கடற்றொழில்துறை மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. கடற்றொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கூடிய சலுகைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மீளவர் ஓய்வூதியத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

காணிப்பராதீனப்படுத்தல் பற்றிய சனாதிபதி செயலணிக்குழு காணியுடைமையில் பலரும் பங்கு கொள்ளச் செய்யுமோர் மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இரண்டு வருடங்களைப் போன்ற குறுகிய காலத்தில் இந்தச் செயலணிக்குழு 3,54,431 குடும்பங்களுக்கிடையில் 3,27,000 ஏக்கர் காணிகளை பகிர்ந்தளித்துள்ளது.

மகாவலி கருத்திட்டத்தின் கீழுள்ள பிரதான கட்டுமானப் பணிகள் யாவுமே அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளில் பூர்த்தி செய்யப்படும். நீர்ப்பாசனத்துறையினைப் பொறுத்தவரை ஏலவே நிறுவப்பட்டுள்ள திட்டங்களைப் புதுப்பித்து அவற்றின் இயக்குகையினையும் பேணுகையினையும் மேம்படுத்துவதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும்.

போக்குவரத்து, மின்சாரம், தொலைத்தொடர்புகள் முதலியவற்றைப் போன்ற பொருளியல் அடித்தள வசதிகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கு எனது அரசாங்கம் அதிமுதன்மை வழங்கியுள்ளது.

1991 இல் 3,17,000 உல்லாசப் பயணிகள் வருகை தந்தனர். 1992 இல் இந்த எண்ணிக்கை 3,93,000 வரை அதிகரித்தது. 5 ஆண்டு ஆரம்ப செயற்படுத்துகை காலப்பகுதியைக் கொண்ட 20 ஆண்டுகள் அளாவிய உல்லாசப் பயணத்துறை பெருந்திட்டமொன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வி, சுகாதாரம், வீடமைப்பு

நகரப்புறங்களுக்கும் கிராமப்புறங்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் கல்வித் தரங்களின் சமமின்மைகளை அகற்றுவதற்கு சகல முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகின்றோம். இந்த நோக்கத்தினை அடையும்பொருட்டு 3 பிரதான கருத்திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சகல பாடசாலைகளுக்கும் வகுப்பு அறைகள், நீர்வழங்கல், துப்புரவேற்பாடு முதலிய அடிப்படை வசதிகள் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

1993, சனவரி மாதத்திலிருந்து பாடசாலைச் சிறார்கள் அனைவருக்கும் இலவசப் பாடசாலைச் சீருடைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மதிய உணவினையும் இலவச பாடநூல்களையும் நாட்டிலுள்ள சகல பள்ளிச் சிறார்களுக்கும் வழங்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டம் இடையறாது அமுல் செய்யப்படும். இணைந்த பல்கலைக் கழகக்கல்லூரிகளை நாட்டில் நிறுவுவதற்கான பிரதான நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு உள்ளது. 1992 இல் 9 இணைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டன.

மேலும் 2 இணைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் 1993 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் நிறுவப்பட்டன. இறுதியில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இணைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியொன்று நிறுவப்படும். 300 மகா வித்தியாலயங்கள் விரைவில் மத்திய மகா வித்தியாலயங்களின் அந்தஸ்துக்குத் தரமுயர்த்தப்படும்.

சகல மத்திய மகா வித்தியாலயத்துக்கும் இணைந்த பல்தொழில்நுட்பக் கல்லூரியொன்று நிறுவப்படும். இளைஞர்கள் சம்பந்தமான ஆணைக்குழுவின் விதப்புரையின் வண்ணம் சகல பாடசாலைகளிலும் தற்பொழுது பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபைகள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் தேசிய சுகாதார புள்ளிவிவரங்கள் சீரான நிலையில் உள்ளன. எமது நாட்டு சிசுமரணவீதமும் தாய்மரணவீதமும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலுள்ள வீதங்களைப்போன்று குறைந்த நிலையில் உள்ளன. ஆடவரினதும் பெண்டிரினதும் ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு 70 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டதாகும். ஏற்கனவேயுள்ள சுகாதார கவனிப்புச் சேவைகளை மேம்படுத்துவது எமது கொள்கையாகும். மேலும், சுகாதாரக் கவனிப்பு முறைமையின்கீழ் சனத்தொகையின் ஏராளமானவர்களுக்கு வசதிகள் வழங்கப்படும். ஒவ்வொரு பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவிலுமுள்ள 300 மருத்துவ சாலைகள் தரமுயர்த்தப்படும்.

எமது மகளிர் இப்பொழுது அனைத்துத்துறையிலும் பணியாற்றி வருகின்றனர். அவர்களுக்குள்ள வளவாய்ப்புகள் பயன்கூர் முறையிலும் சிறந்த முறையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதையிட்டு நாங்கள் பெருமைகொள்ளலாம். உலகில் மகளிர் பட்டய ஆவணமொன்றையும் சிறார்கள் பட்டய ஆவணமொன்றையும் ஒப்புறுதிப்படுத்திய முதலாவது நாடாக இலங்கை விளங்குகின்றது. சிறார்களுக்கான எமது நலத்துறை நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் யுனிசெப் நிறுவனத்தினால் போற்றப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் வீடமைப்பு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டம் அதிலுள்ள நிகரற்ற புத்தாக்க அமிசங்களின் காரணமாக உலகம் முழுவதிலும் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது. 15 இலட்சம் வீடமைப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1995 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் நிறைவேற்றி முடிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குறைந்த அல்லது நடுத்தர வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் 5000 வீடுகளைக் கட்டும் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

2000 ஆண்டுக்குள் அனைவருக்கும் துப்பரவான குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தினை பூரணமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் அயராது உழைத்து வருகின்றோம்.

பிராந்திய ஒத்துழைப்பு

1991, திசெம்பர் மாதத்தில் பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெற்காசிய அமைப்பின் தலைமைத்துவம் இலங்கைக்கு கிடைத்ததென்பது மாண்புமிக் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். கடந்தாண்டு தெற்காசியாவுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆண்டாக இருந்தது. இக்குறுகிய காலத்துக்குள் சார்பு அமைப்புக்கு புதிய குறிக்கோளினையும் நெறியாள்கையினையும் கொடுப்பதில் நாங்கள் வெற்றிகண்டுள்ளோம். எமது பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த மக்களது நலனை மேம்படுத்துவது எமது பிரதான குறிக்கோளாக இருந்தது. பொதுவான சில நிலைப்பாடுகள் பற்றியும்

கொள்கைகள் பற்றியும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றியும் இணக்கத்துக்கு வருவதிலும் நாங்கள் வெற்றிகண்டோம். அண்மையில் டாக்காவில் நடாத்தப்பட்ட சர்க்கர் உச்சிமாநாட்டின்போது இலங்கையின் தலைமைத்துவக் காலத்தின்போது வகுத்து நெறிப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய ஒத்துழைப்புப் பணிகள் யாவற்றுக்கும் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. தெற்காசிய விருப்பத்தேர்வு வர்த்தக ஏற்பாட்டு நிறுவனமொன்றைத் தாபிப்பதற்கான உடன்படிக்கையிலும் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

1991, திசம்பர் மாதத்தில் தெற்காசிய பேரவை (சாவ்) விளையாட்டுக்கள் சார்ந்த ஐந்தாவது விழா இலங்கையில் நடாத்தப்பட்டதென்பதை இங்கு நினைவு கூருதல் வேண்டும். இலங்கை அந்த விளையாட்டுக்களில் சிறந்து விளங்கியதுடன் முழுதும் அளாவிய செயல்நிறைவேற்றுகையில் இரண்டாவது இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. எமது விளையாட்டு வீரர்களும் வீராங்கனைகளும், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிசிறந்தமுறையில் விளையாடினார்கள். விளையாட்டு மூலவமைப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கென செலவிடப்பட்ட பணம் நல்ல காரியத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அமைப்பாளர்களினதும் பயிற்சியாளர்களினதும் முயற்சிகள் பயனளித்தன. புதிய வளர்ச்சியினைக் காணும் தெற்காசியாவின் ஒத்துழைப்பு புத்துயிர் பெற்றுள்ளது. விளையாட்டுத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட எமது இளைஞர்களின் அபிலாசைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன.

முடிவுரை

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இலங்கை பல சவால்களை எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்ததென்பது மாண்புமிக் க உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். நாடோறும் அதிகரித்து வரும் பாதுகாப்புச் செலவினம், வளைகுடா நெருக்கடி, உலகளாவிய பொருளாதாரப் பின்னடைவு ஆகியன குறிப்பிடத்தக்க சவால்களாக இருந்தன. ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்புநோக்கப்படுமிடத்து எமது நாடு இந்தத் தடைகளையும் பொருட்படுத்தாமல் நன்கு செயலாற்றியுள்ளது.

நீண்ட போராட்டத்துக்குப் பின்னர் இலங்கை இப்பொழுது புதிய பொருளாதார பயணமொன்றை மேற்கொள்வதற்கு தம்மை தயார்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றது. 2000 ஆண்டுக்குள் புதிதாக கைத்தொழில்மயமாக்கப்பட்ட நாடொன்றின் அந்தஸ்தினைப் பெறுவது எமது குறிக்கோள் ஆகும். பொருளாதார வளர்ச்சி மாத்திரம் எமது மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக அமையாது. எனவேதான், நாங்கள் சமத்துவ அடிப்படையில் அமைந்த வளர்ச்சியினைக் காண ஆவன செய்து வருகின்றோம். உண்மையில் சமத்துவமும் சமூகநீதியும் எமது புதிய சமுதாயத்துக்கு வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளாக இருக்கும்.

மாண்புமிக் க உறுப்பினர்களே, எனது அரசாங்கத்தின் பிரதான கொள்கைகளையும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் சாதனைகளையும் நான் சுருக்கமாக குறிப்பிட்டேன்.

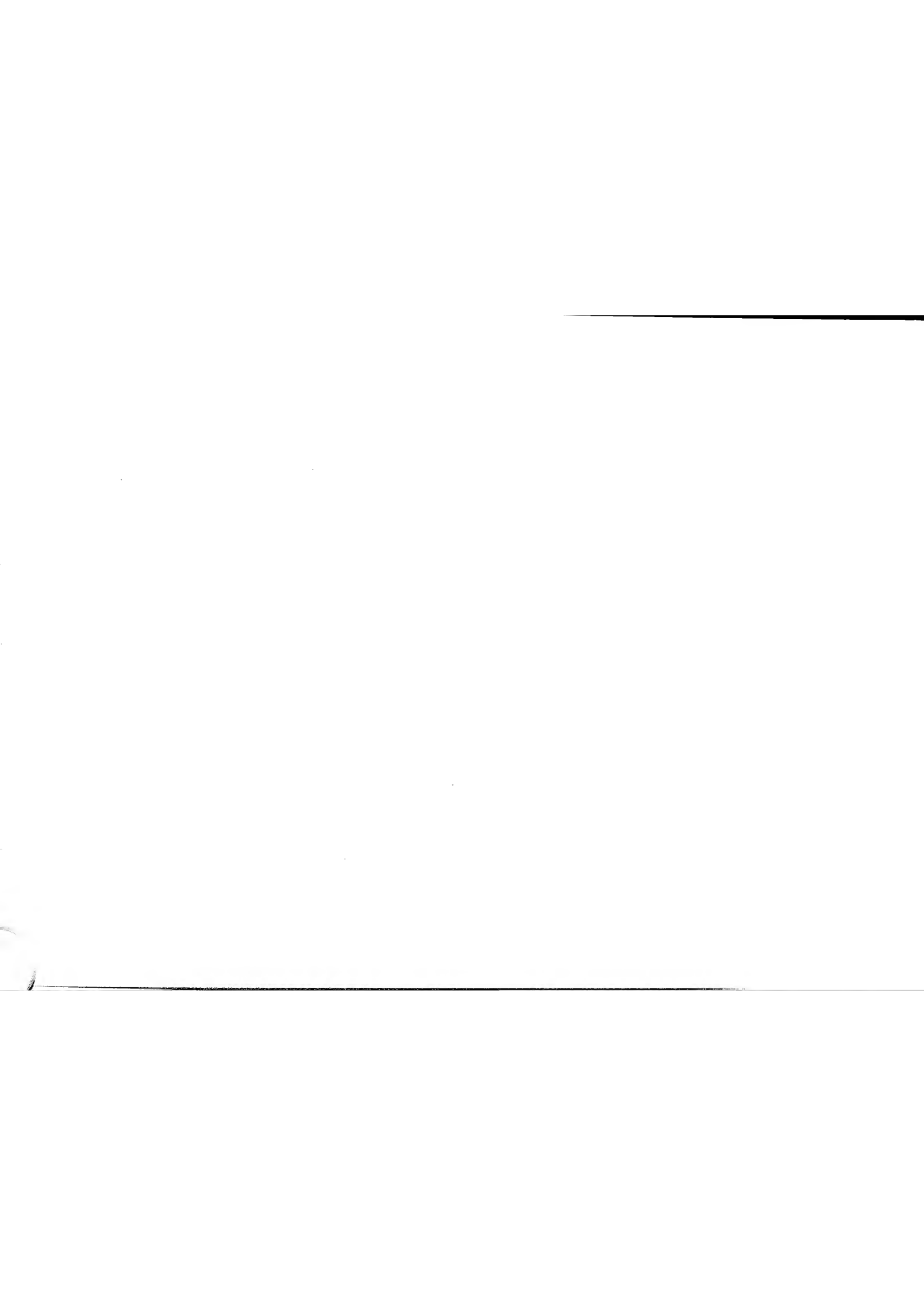
நான் முன்னர் கூறியதைப் போன்று எமது கொள்கைகள் அண்மைக்காலத்தில் பலமுறை மிகப் பெரும் பான்மையான இந்நாட்டு மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாகும். பல்தரப்பு மற்றும் இருதரப்பு கொடைவழங்கும் நாடுகளும் முகவராண்மைகளும் எமக்கு பெரிதும் உதவியுள்ளன. வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களும் உள்ளூர் முதலீட்டாளர்களும் எம்மீது மிகுந்த விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையினையும் வைத்துள்ளனர்.

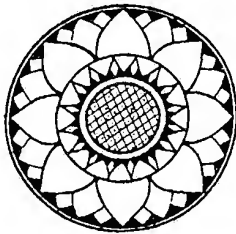
எமது கொள்கைக்குப் பதிலாக எந்தவொரு மாற்றுக்கொள்கையும் மக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதா? என்னால் அறியக்கூடியவாறு, ஒன்றுக் கொன்று முரண்படும் இயல்பினைக் கொண்டதும் பயன் தரும்பான்மையில்லாததுமான தொடர்பற்ற கருத்துக்கள் சில மாத்திரமே மக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கற்பனை உலகத்துக்குரிய கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்கும் பல்வேறு

அபிப்பிராயங்கள் கொண்டவர்களுக்கிடையிலும் கருத்தொருமைப்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தக் கருத்துக்களுக்குச் செயலுருக்கொடுக்கப்பட்டால் சமூக பாதுகாப்பின்மையும் அரசியல் உறுதியின்மையும் பொருளாதார அழிவும் ஏற்படுவது திண்ணம்.

சுருக்கமாக நான் மேலே குறிப்பிட்ட எனது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் இத்தகைய துரதிஷ்டவசமான நிலையினைத் தவிர்க்கும்பான்மையில் அமைந்தவைகளாகும். அவை, எமது மக்களையும் தாய்நாட்டையும் அமைதியும் அடக்கமும் வளமும் கொண்ட பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

அனைவருக்கும் மும்மணிகளின் ஆசிகள் !
நன்றி.

Hon. Members,

You will recall the inauguration of the Fourth Session of the Second Parliament. It took place on Tuesday the 24th of September, 1991. What did we witness on that occasion ? We witnessed the misuse of a provision in the Constitution. It was an ugly attempt to impeach the will of the people. It was a shameful and ill-begotten conspiracy.

This conspiracy had been hatched very secretly. This came out in an interview given by the Hon. the Leader of the Opposition to a newspaper. I quote below some excerpts from that interview :—

“ The impeachment process which has become the most important topic today is not something recent. We have been discussing such a course of action with the Members of the Government Party for quite sometime. These discussions have been going on very secretly. ”

“ We could not present the Impeachment Motion by ourselves, because the SLFP Membership was insufficient. Such a course of action could be taken with a section of the Ministers and Members of Parliament of the United National Party. Therefore, I was extremely happy when they agreed to extend their assistance for this. ”

The conspirators had submitted a Resolution to the Hon. the Speaker. The Hon. the Speaker sent me a communication dated 28th of August, 1991, which read as follows :—

“ This serves to inform you that I have entertained a resolution complying with the requirements of Sub-paragraph (a) and (b) of Paragraph (2) of Article 38 of the Constitution of Sri Lanka. Your attention is therefore drawn to Article 70(1) Proviso (c). ”

A photocopy of the above mentioned communication is contained in Annexure (A) hereto.

What does Article 70(1) Proviso (c) provide for ? It provides for the suspension of the discretionary power of the President to dissolve Parliament and call for an Election.

Within a few days the conspiracy began to unfold itself. The conspirators had obtained the signatures of several Members of Parliament. Many of these signatures had been obtained through deception and fraudulent means. In the end, the truth prevailed. On the 7th of October, 1991, I received another communication from the Hon. the Speaker. It read as follows :—

“ I refer to my letter of 28th August, 1991, informing Your Excellency that I have entertained a Resolution under Article 38(2) of the Constitution.

I write to inform Your Excellency that by letter addressed to the Member of Parliament who gave notice of the Resolution, I have informed that it is not possible to proceed with the Resolution and it should be treated as having ceased to be entertained by me for the reason set out in the letter. ”

A photocopy of this communication is contained in Annexure (B) hereto.

By this time, the few conspirators of my own Party were getting clearly identified. The contents of the so-called Resolution and its signatories are still not known. However, an anonymous and scurrilous pamphlet purported to be the so-called Resolution had been in circulation.

The conspirators from our own Party were disgruntled elements. They did not like the enforcement of discipline through a Code of Conduct. They did not like the positive steps taken by my Government to prevent the perpetuation of social injustices. They did not like State Sector appointments being made on merit and not by favour. They did not like the discretionary powers of the executive being removed one by one. They did not like principles, criteria and guidelines being laid down.

These dissidents found that the avenues that were available for them to exploit the poor masses politically, economically and socially were gradually being closed. They were supported by certain anti-social elements who did not favour the positive and progressive policies of my Government. They tolerated me only to the extent of getting terrorism out of their way. They were conspiring to come into power without having any alternative to offer to the people. They failed in their attempt to impeach the will of the people.

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්ථාපය

The ten UNP Members of Parliament who conspired with the Opposition in this attempt to overthrow the duly elected Government were expelled from our Party. They filed action in the Supreme Court challenging their expulsions. The Supreme Court upheld the expulsions as being legal and justified. Finally, these conspirators of our own Party lost their seats in Parliament.

A Bench of three Judges heard the case filed by the conspirators. Certain adverse comments were made with regard to the behaviour of two of these conspirators. They are Messrs Lalith Athulathmudali and G. M. Premachandra. I quote below from Justice Mark Fernando's Judgment :—

" They lied to the Cabinet and deceived the Cabinet. The Cabinet is charged with the direction and control of the Government and operates on the basis of collective responsibility. Deception completely undermines loyalty, trust and confidence, vital for its functioning. "

Can our people afford to trust such persons any more ?

What is the sum and substance of their conspiracy ? It was a conspiracy to undermine the very same policies which brought these conspirators to office.

Today, they are attacking those policies. They have entered into a contract with those who have been rejected over and over again by the people. The contract is to bring the rejected elements back into power. They want this country to be taken back to the dark ages of the 1970's. They want the shortages, controls and restrictions reintroduced. They want to restore their selfish personal privileges. They want to restore autocratic rule to keep the people in misery and bondage.

What is prevailing today is a personalised class struggle ; it is not so much of a political party contest. This is today absolutely clear in all its nakedness.

I was elected as President at the Presidential Election held in December 1988. My election was challenged in the Supreme Court. The case was heard by a five member Bench. It was presided over by the Hon. Chief Justice. The Bench of five Judges unanimously held that I was duly elected to the Office of President. I was awarded costs. The Judgment also brought out another fact. It is that the JVP terror campaign was most disadvantageous to the United National Party. I quote below an extract from the Judgment of the Hon. Chief Justice :—

" We are satisfied that the oral and documentary evidence on record establishes that the weight of

the JVP intimidation and violence was directed at the UNP and its supporters, and this has contributed in no small measure to the low voter turnout on 19.12.1988. ”

Justice S. B. Gunewardena has stated in his Judgment that if there was a greater voter turnout it would have resulted in a bigger majority for myself as the UNP candidate. I quote :—

“ In that state of things therefore, far from saying that there was an affectation of the result in the sense that such result would have been favourable to the petitioner, the reasonable probabilities suggested are the reverse and that is that a greater voter turnout could well have benefited the 1st respondent in the sense that his majority may well have become greater”

It was clearly evident that the ballot overpowered the bullet. It is the will of the people that prevailed.

Expression of the Voice of the People

During the five years from 1988 to 1992 we have tested the will of the people five times. In 1988, there were two Elections, namely, the Provincial Council Elections and the Presidential Election. Also, in 1988 there were 5 By-Elections. In 1989, we had

the Parliamentary General Election. In 1991 we had Elections to Local Authorities. Now in 1993, we are having the Provincial Council Elections. Elections have become a regular and deep-rooted feature in our democratic system. It is interesting to note that the U.N.P. won all the Elections and four of the five By-Elections.

What is the record of those who only preach democracy when in defeat ? It was they who postponed Elections over and over again. It was they who extended the life of Parliament by using a 2/3rds majority. It was they who dissolved Local Authorities for no justifiable reasons. It was they who did not hold Elections on the due dates. It was they who placed Local Authorities under the rule of Special Commissioners.

We have safeguarded and protected democracy against anarchy and autocratic rule. Today, we have a Constitution which guarantees Fundamental Rights and basic Human Rights. They are justiciable in Courts of Law. Today, we are justly proud of our independent Judiciary.

No other Government in recent times has given greater freedom to the mass media than the present Government. In fact, freedom of expression is one

of the fundamental rights enshrined in our Constitution. Therefore, any violation of the freedom of expression is justiciable.

It is the policy of my Government not to seal up any newspaper institution. We will not take over any newspaper institution by special legislation as was done in the case of the Lake House. It is the responsibility of the authorities who are empowered by law to take action against any one who violates the laws of the land.

My Government has always upheld media freedom. Media freedom does not mean disseminating mischievous misinformation and disinformation. The media should voice the views and aspirations of the people. They should engage in fair comment.

Today, the world over, people concerned with the media are raising some pertinent questions. These relate to the freedom of the Press. They ask whether journalists are really free to write freely. They ask whether some in the media have any morals or are they only moralising. They ask whether the so-called free media movements shouldn't first attempt to free themselves from the dictates of the owners of newspapers. They also ask whether what is now needed is not Freedom from the Owners.

Restoration of Peace and Normalcy

Today, we tend to forget what happened during the JVP reign of terror. 1,338 CTB buses were attacked and damaged. Of them, 492 were put to the torch. The result was a breakdown in passenger transport. The public loss amounted to Rs. 662.2 Million. 69 private buses were destroyed. 170 factories belonging to the State and Private sectors were destroyed. The consequent loss suffered by the masses was around Rs. 1,178 Million.

549 Government buildings were destroyed. The resulting loss suffered by the country was Rs. 500 Million. 875 private buildings, such as houses and shops, were destroyed. The loss to the public was Rs. 350 Million. The damage caused to every sector in this manner amounted to more than Rs. 15,000 Million. The income that the country lost was around Rs. 31,000 Million.

The JVP terrorists mercilessly slaughtered over 6,500 innocent people. Of them nearly 2,000 were members of recognized political parties. Of them nearly 1,800 belonged to the UNP. They did not spare even Buddhist monks and other Members of the Clergy. Among the victims were Public Servants, Doctors, Engineers, Armed Services and Police Personnel, Mediamen, University Professors and Intellectuals.

Universities remained closed indefinitely. Schools remained closed for the greater part of the year. Chits and rumours were good enough for the life of the community to come to a halt. Fear and suspicion reigned supreme.

Today, the picture is quite different. We have restored normalcy everywhere except in certain parts of the North and the East. Today there is only one outstanding major issue to be resolved. It is our most urgent need. That is to arrive at a peaceful solution to the North-East problem. We must prevent the division of our Motherland. We must facilitate peaceful co-existence among all sections of our people. It will reduce defence expenditure. It was Rs. 8 Billion in 1989. Today it is in the region of Rs. 23 Billion. These valuable resources can be utilized to improve the living conditions of all the people. Above all, it will save so many innocent lives.

The language problem which agitated the country for over a quarter of a century is no longer an issue. Sinhala and Tamil are both Official Languages. Recruitments to the State Services, including the Armed Services and the Police, are made on merit and ethnic ratio. All this has resulted in seven militant groups entering the democratic process. Even the

LTTE has registered its political wing with the Commissioner of Elections.

We have to find a political solution to the North-East problem. All views will be considered. All shades of opinion will be taken care of. The views expressed at the All Party Conference will be taken note of. We are awaiting the recommendations of the Parliamentary Select Committee. Thereafter, the Government will make a firm decision. Once a decision is made, we will implement it. Here, I like to repeat a prophetic remark made by President John F. Kennedy, addressing the U.S. Congress in 1962. I quote :—

“ People who make peaceful resolutions impossible make violent revolutions inevitable. ”

We will be commemorating Anubudu Mihindu Jayanthiya this year. 2,300 years ago Arahat Mahinda Maha Thera set foot in Shri Lanka. The Buddha Dhamma preached by him made us a civilized people. On that day we laid down our weapons and armed ourselves with the weaponry of Righteousness. Let us resolve ourselves to end the armed conflict in the North and East, to mark the Anubudu Mihindu Jayanthiya.

The Economic Outlook

The Economic Policies are aimed at achieving two major objectives. One is to stabilize the economy. The other is to move on to a sustained growth path. In 1989 our GDP growth rate was 2.3 percent. Since then we have been maintaining an average growth rate of around 5 percent. In 1990 the rate of inflation was almost 22 percent. Today it has been brought down to 11 percent.

Industrial exports have become the primary engine of growth. Industrial growth has surged to 11 percent per annum. At present, over 65 percent of our exports are industrial products. Garment exports have taken the lead with 50 percent of total exports.

The total value of exports increased from Rs. 56,175 Million in 1989 to Rs. 84,378 Million in 1991. This is an increase of 50 percent during the 2 year period. According to tentative data exports are expected to rise by more than 20 percent in respect of 1992.

The value of industrial exports increased dramatically during the last three years. They increased from Rs. 28,497 Million in 1989 to Rs. 50,736 Million in 1991. This increase is 78

percent. The growth of industrial exports in 1992 is estimated to be over 25 percent.

The budget deficit was over 15 percent of GDP in 1988. This has now been reduced to less than 9 percent. It is expected to be further reduced to 8 percent in 1993. My Government has eliminated borrowings from the banking system. Thereby, we have avoided printing money for financing the budget deficit. As you know, printing money is highly inflationary.

Domestic savings have risen rapidly during the period 1989-1992. Domestic savings rose from Rs. 26,676 Million in 1988 to Rs. 48,061 Million in 1991. Underscoring these developments, our foreign exchange reserves have also risen to record levels. In 1988, our external assets were less than US \$ 150 Million. This has now reached almost US \$ 1,500 Million. This has enabled us to virtually abolish exchange control.

Empowering the People

True independence means the empowering of the people. We gained political independence in 1948. Power was transferred from the foreign ruler to the local ruler. But, real power should be passed down

to the people. We are striving to empower the people economically. They should be made to stand on their own feet.

We have devised many methods of empowering our people. The first is to give them strength nutritionally and economically. This is being done through "Janasaviya " and the 15,000 Projects Programme. The second is to increase their incomes and the buying power. This is being done by increasing production and generating employment. In fact, unemployment has been brought down from 15.5 percent in 1990 to around 13 percent in 1992. Economic and Administrative restructuring has enabled the creation of 1.3 Million job opportunities in the Public and Private Sectors since 1989. The third strategy is to stabilize prices through greater production and higher productivity. The fourth is the reduction of family expenditure.

Presently, we are empowering the people through the Janasaviya Programme. Janasaviya is now in its Fourth Round. It is giving coverage to more than one-third of the country. Altogether, up to now 2.2 Million persons have benefited under this Programme.

The 15,000 Projects Programme is another way of empowering the people. These Projects will cater to

the needs of our people. They will harness the ingenuity and the experience of our people. They will project the independence of our people. These projects will be chosen by the people themselves. They will be implemented by them. They will be owned by them. These projects will help increase production and employment. The first instalment of Rs. 50,000 per project was made available on the 14th of April. The total made available was Rs. 750 Million.

Social welfare expenditure in 1988 was only Rs. 1,895 Million. Today it has increased to nearly Rs. 10,000 Million. This is more than a five fold increase over this period.

Incomes of low and middle income families have been augmented. In the case of Government employees, considerable salary increases have been granted since 1988. On wages alone, the Government is now incurring an additional expenditure of over Rs. 8,500 Million. Similarly, the Government has increased pension payments. Recruitment Policies are also becoming area-oriented. In future there will be no Urban - Rural disparities.

Today the total Employees Provident Fund (EPF) coverage is nearly 5.1 Million workers. The workers

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

are now in a position to pledge their EPF money as security for obtaining even housing loans, among other benefits. 10,000 workers have already benefited in obtaining housing loans. At the same time the Employees Trust Fund (ETF) coverage has risen up to 1.8 Million workers. Increased benefits are now given by way of life insurance cover, permanent disability insurance cover and assistance for heart surgery.

Over 200 Divisional Secretariats have been established. By the end of this year another 100 will be established. This has made a major dent in the life styles of our people. Administration has been taken to their door-steps. This has enabled large numbers of State Sector employees to get back to their home towns and villages. This means savings both in time and money.

We have succeeded in empowering our people both qualitatively and quantitatively. Shri Lanka has recorded the highest per capita income in South Asia at US \$550. There is a phenomenal increase in the purchase of consumer goods, household goods, clothing and vehicles. In 1990 there were 630,000 registered vehicles including motor cycles. Today, it is over 900,000. It is quite obvious that our people are enjoying a better quality of life than their South Asian neighbours.

In 1988 foreign employment opportunities that were available stood at 28,000. It has gone up to 65,000 in 1992. Since 1988 nearly 300,000 Shri Lankans have found employment abroad. These are departures only through licensed foreign employment agencies and the Bureau of Foreign Employment. As a result of the strengthening of our relations with the Arab world, employment opportunities in the Gulf region went up. For the first time employment opportunities were also created in East Asia. In 1990 American Examinations for Nurses to qualify for employment in the United States were permitted to be held in Colombo. As a result, more nurses were able to secure employment in the United States. In 1990 Government provided tax reliefs to licensed employment agencies. They were also given NRFC facilities. All this contributed to the increase in foreign employment.

There has been a high concentration of investment in Infrastructure Development in the rural areas. This is seen in the areas of Housing, Power, Irrigation, Highways, Water Supply, etc. To accelerate this process 50 new Machinery & Equipment Units have been established. This will facilitate rapid development. This will have a multiplier effect on the economy.

Peoplisation

A major stimulus to the economy has been the Peoplisation Programme. This has released valuable assets that were stagnating for productive use. Up to now, 42 Corporations have been peoplised. 5,000 employees have received shares in these ventures. They are valued at Rs. 305 Million. In the first half of 1993, another 4,000 employees will receive shares. They are valued at Rs. 225 Million. Sri Lanka is firmly on the road to becoming a share-owning democracy.

Peoplisation relieves the burdens of the common people. For a long time, they had to carry burdens of uneconomic State Enterprises. The people had to pay for the losses of these State Enterprises.

Take the case of the Ceylon Transport Board. The Treasury made an annual capital contribution of around Rs. 500 Million. At the time of Peoplisation, the Treasury had to settle outstanding EPF dues to the tune of Rs. 1,600 Million. All loans taken from the Banks had to be settled by the Treasury.

Take the case of our Plantations. Under State Management, they cost the Treasury Rs. 400 Million per month. Bank loans amounting to around Rs. 2,000

Million were outstanding. Money in the Treasury is collected from the people by way of direct and indirect taxes. They are meant to provide infrastructure facilities. They are meant to provide the basic needs of the people.

Through Peoplisation, we have relieved the people of these hardships. We have made workers shareholders of these enterprises. We have made it possible for the people also to share ownership of these ventures. The Peoplised ventures are now productive and profitable.

Rehabilitation and Reconstruction

The Government is providing emergency relief to the displaced population in the North and the East. This entails an annual expenditure of Rs. 1,800 Million. We will be spending a sum of Rs. 1,811 Million on rehabilitation and reconstruction activities during the current year.

The progress made in the rehabilitation of misguided youth who were involved in the JVP terror campaign is extremely satisfactory. So far, nearly 9,500 youth have been released after rehabilitation. Around 5,500 youth have been released either on Court Orders or by the special Investigation Committee of the Defence

Ministry. The cost of rehabilitation is in the region of Rs. 150 Million. Property amassed by the leaders of the JVP was confiscated. With a view to using them for the benefit of the misled youth, a Youth Welfare Fund will be established shortly. Most of the recommendations of the Youth Commission have been implemented.

Our brave men and women in the Armed Services and the Police are rendering yeomen service. We must appreciate their dedication to the cause of protecting the innocent civilians. A number of projects have been launched for their well-being.

Industry, Agriculture, Fisheries & Socio-Economic Infrastructure

Rapid Industrialisation is one of the major objectives of my Government. In these efforts, we are combining foreign investment, export led growth and poverty alleviation effectively. The 200 Garment Factories Programme signals only the beginning of a massive thrust. This programme has created over 100,000 jobs. The benefits of many similar projects will soon be felt in all parts of the country. These are the foundations on which wider local resource-based industries will spring up over the next few years.

Small and Medium Industries are given pride of place in our Industrialisation Strategy. My Government is making a special effort to harness this sector in our development efforts. This has resulted in the creation of around 15,000 new jobs.

Our Agricultural Development Policy is aimed at modernisation and liberalisation. Agricultural production has been made import-export competitive - It has been given a market orientation. With these objectives in view, all export duties on tea, rubber and coconut have been removed. The restructuring of the Fisheries Sector is in progress. Fisheries Co-operatives are being strengthened. Fishermen's Pension Scheme is being implemented.

The Presidential Task Force on Land Alienation has revolutionized and broad-based land ownership. In a short period of two years, the Task Force was able to alienate 327,000 acres among 354,431 families.

Almost all major construction works under the Mahaweli Project will be completed during the next three years. In the Irrigation Sector, the main focus is on rehabilitation and the improved operation and maintenance of existing schemes.

My Government has assigned high priority to the provision of economic infrastructure facilities, such as Transport, Power and Telecommunications.

There were 317,000 tourist arrivals in 1991. In 1992 this went up to 393,000. A Tourist Master Plan with a 20 year perspective and 5 year initial implementation period has been finalized.

Education, Health & Housing

We are making every endeavour to reduce the disparities in educational standards between the Urban and Rural areas. To realise this objective, there are three major Projects. The basic facilities such as class rooms, water supply and sanitation will be provided.

Free school uniforms are being given to all school children from January, 1993. The programmes for the provision of a free mid-day meal and free text books to all school children in the country will be continued. A major programme to set up Affiliated University Colleges in the country has been launched. Nine Affiliated University Colleges were set up in 1992. Two more Affiliated University Colleges were set up in early 1993. Finally, every district will have an Affiliated University College. 300 Maha Vidyalayas will be upgraded to Madhya Maha Vidyalaya status

shortly. Every Madhya Maha Vidyalaya will have an Affiliated Polytechnic. Almost all schools have now established School Development Boards as recommended by the Youth Commission.

The national health indicators of Shri Lanka are impressive. Infant mortality and maternal mortality rates compare favourably with those of the developed countries. Life expectancy among both men and women is over 70 years. Our policy is to strengthen the existing Health Care Services. Also the coverage of the population through the health care system will be widened. 300 hospitals, one in each Divisional Secretary's area will be upgraded.

Our women are now serving in every field of activity. We can be proud that the opportunities made available to them have been efficiently and creditably utilised. Shri Lanka is one of the first countries in the world to have adopted a Women's Charter as well as a Children's Charter. Our Programmes for the Welfare of Children have been hailed by the UNICEF.

The housing development programme in Shri Lanka has gained world-wide recognition for its uniquely innovative nature. The 1.5 Million Houses Programme is targeted for completion by the end of 1995.

A Programme for the construction of 5,000 houses in an around Colombo for the Low and Middle Income Families has been launched.

We are committed to achieving the objective of the provision of Safe Drinking Water for All by the year 2000.

Regional Co-operation

Hon. Members are aware that Shri Lanka assumed the Chairmanship of the South Asian Association for Regional Co-operation (SAARC) in December, 1991. The year that has passed was of great significance for South Asia. During this short period of time we were able to give SAARC, a new meaning and direction. Our main concern was the promotion of the welfare of our people, collectively. We have been able to agree on certain common positions, policies and programmes. At the recently concluded SAARC Summit in Dhaka all the core areas of co-operation lined up during the Shri Lanka's Chairmanship received approval. The Treaty for the establishment of the South Asian Preferential Trading Arrangement was signed.

It will be recalled that Shri Lanka hosted the Fifth South Asian Federation (SAF) Games in December,

1991. Shri Lanka did extremely well and emerged second in overall performance. Our sportsmen and women, especially those from the rural areas performed magnificently. The vast expenditure on Sports infrastructure has been justified. The efforts of the Organisers and Trainers were rewarded. The spirit of a newly emerging South Asia has been enlivened. The aspirations of our sporting youth have been fulfilled.

Conclusion

Hon. Members, as you are aware, Shri Lanka had to face many challenges during the last four years. Notable among them were the mounting defence expenditure, the Gulf crisis and the world-wide recession. In spite of these obstacles we have done extremely well compared with many other countries.

At long last, Shri Lanka is now lined up for a smooth "take-off" economically. Our objective is to achieve Newly Industrialised Country Status by the year 2000. Economic growth alone is not going to serve our people. That is why we are striving to achieve growth with equity. In fact, Equity and Social Justice will be the guiding principles of our new society.

Hon. Members, what I have outlined are the, major policies, programmes and achievements of my Government. As I said before, our policies have been endorsed by the large majority of our people several times in the recent past. Multilateral and bilateral Donor Countries and Agencies have helped us immensely. Foreign and Local Investors have placed their trust and confidence in us.

Is there any alternative before the people? As far as I can see some disjointed assortment of negative and contradictory ideas have been put forward. There is no consensus even among the different proponents

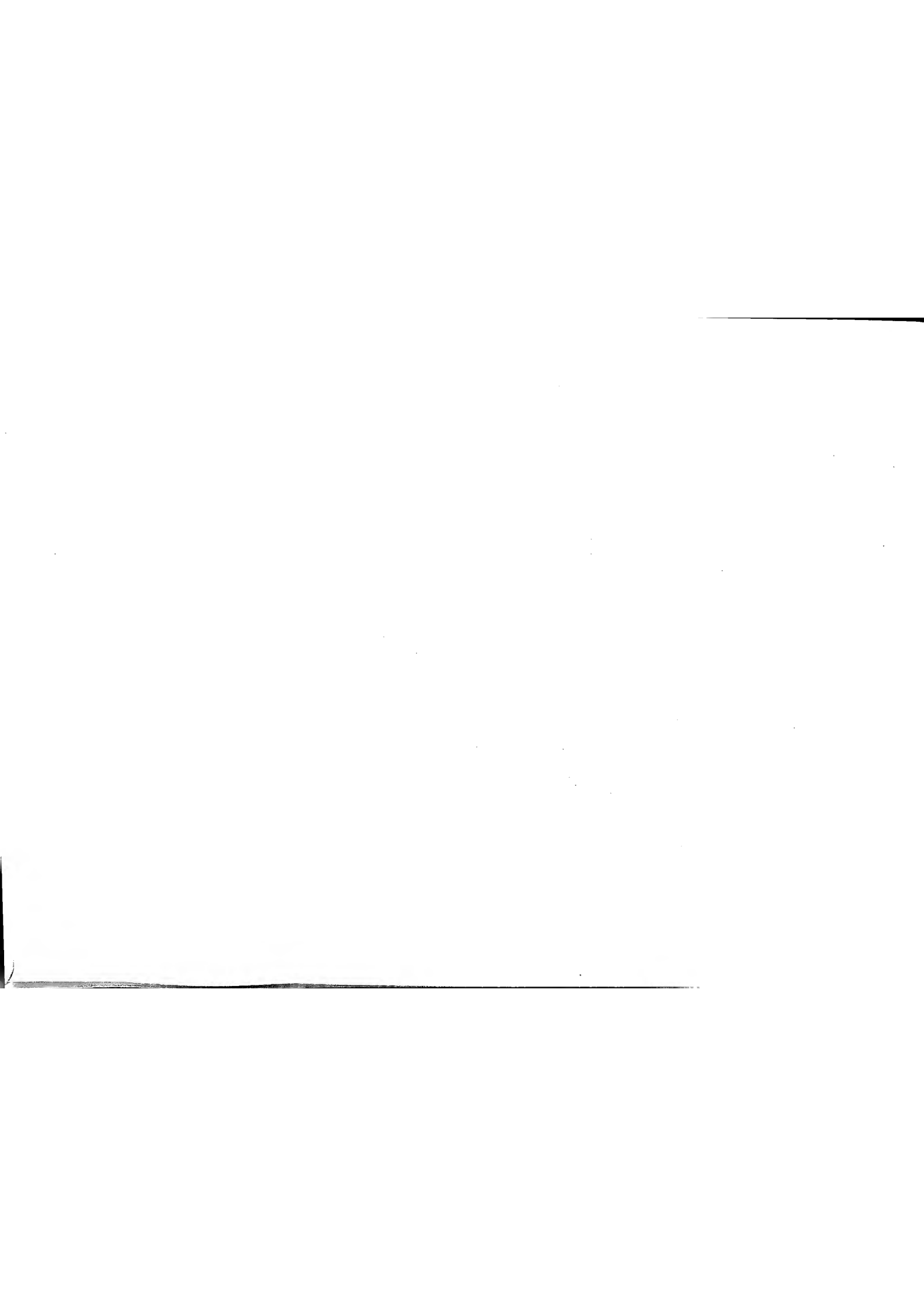
of these fanciful ideas. They will only lead to social insecurity, political instability and economic calamity.

However, the policies and programmes of my Government outlined above will avert any such unfortunate situations. They will continue to take our people and our Motherland along the path of Peace, Discipline and Prosperity.

May the Blessings of the Noble Triple Gem be with you.

I thank you.

        
          
ANNEXURES

අමුණුමාල (අ) இணைப்பு (அ) ANNEXURE (A)

M. H. Mohamed
Mr. Speaker

23 August 1991

H.E. The President
The Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

Your Excellency,

This serves to inform you that I have entertained a resolution complying with the requirements of Sub-paragraph (a) and (b) of paragraph (2) of Article 38 of the Constitution of Sri Lanka.

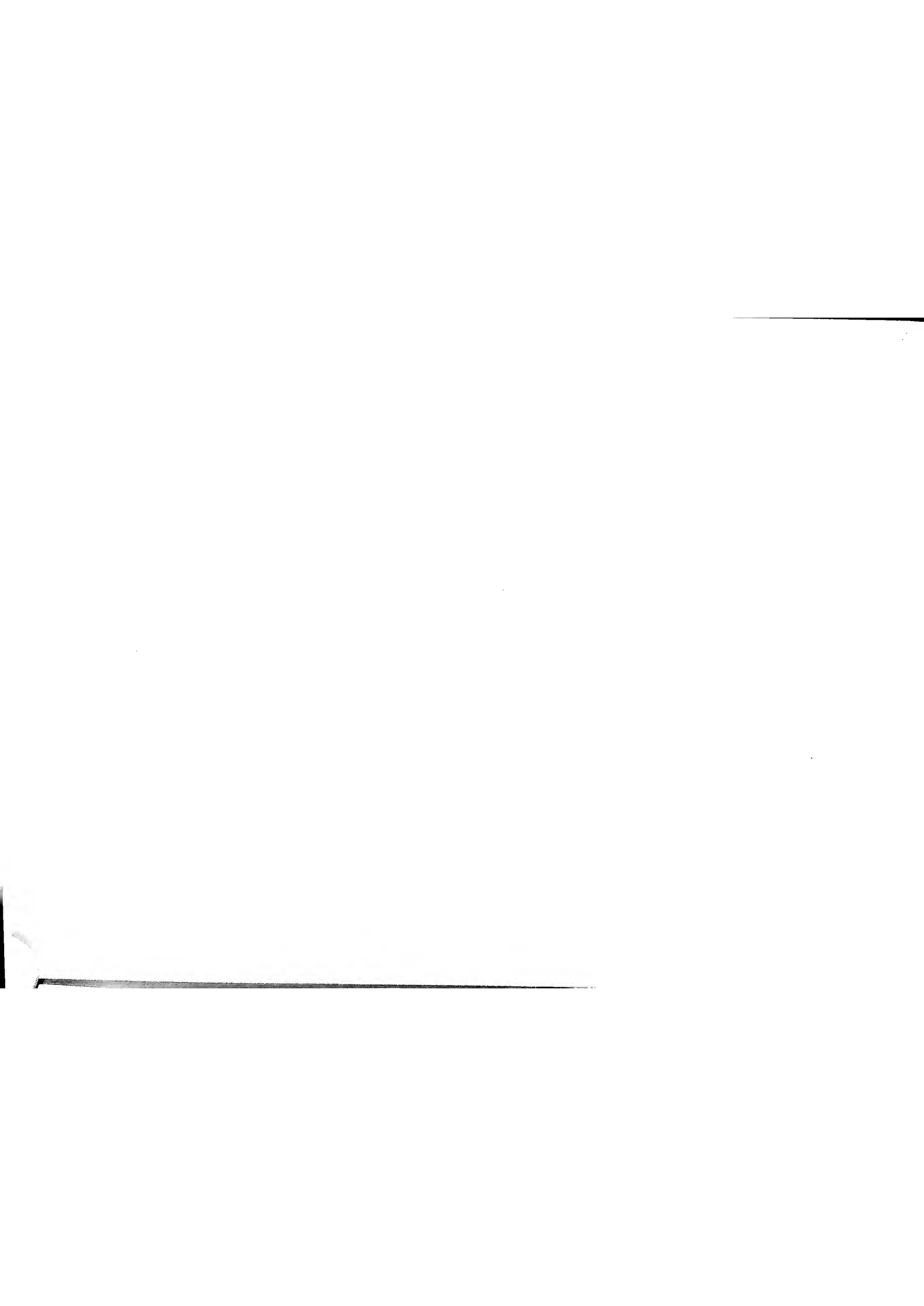
Your attention is therefore drawn to Article 70 (1) Proviso (C).

Yours faithfully

M. H. Mohamed

SPEAKER

Parliament of Sri Lanka - Sri Jayawardanapura Kolla; 564223 - 564224
Residence : 513, Bullers Road, Colombo 8, Sri Lanka. Tel : 699394/698482

ඇමුණුම (ආ) இணைப்பு (ஆ) ANNEXURE (B)

Speaker, Parliament of Sri Lanka

7th October 1991

His Excellency R. Premadasa,
President of the Democratic Socialist
Republic of Sri Lanka,

Your Excellency,

I refer to my letter of 28th August 1991 informing Your Excellency that I have entertained a Resolution under Article 38 (2) of the Constitution.

I write to inform Your Excellency that by letter addressed to the Member of Parliament who gave notice of the Resolution, I have informed that it is not possible to proceed with the Resolution and it should be treated as having ceased to be entertained by me for the reason set out in the letter.

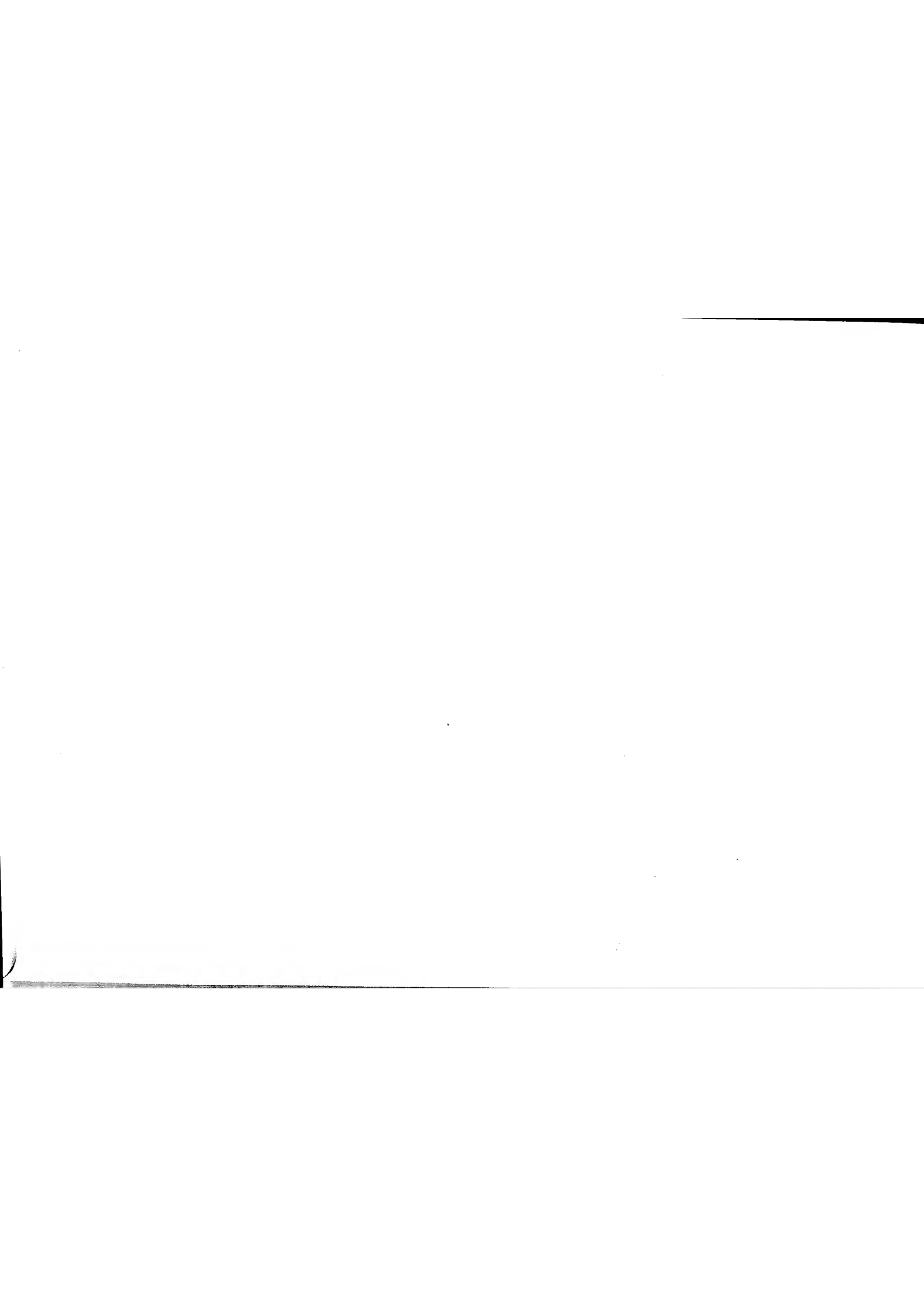
A copy of the letter is enclosed for Your Excellency's information.

Yours Sincerely,

M. H. Mohamed

M.H. MOHAMED
SPEAKER

Enclosed.

7th October 1991

Hon.Mrs.Sirima R.D.Bandaranalke,

Dear Madam,

I refer to the notice of a Resolution under Article 38(2) of the Constitution given by you.

After the Resolution was accepted by me, written and oral representations were made questioning the validity of the signatures to the Resolution.

Having inquired into the matter, I am of the view that the Resolution does not have the required number of valid signatures.

I regret that in the circumstance it is not possible to proceed with the Resolution and it should be treated as having ceased to be entertained by me.

Yours Sincerely,

M.H.MOHAMED
SPEAKER

